СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1 00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 8 ВЕРЕСНЯ 2000 ЧИСЛО 36 VOL. CVII FRIDAY, SEPTEMBER 8, 2000 No. 36

Зустріч Тисячоліття в Нью-Йорку визначає завдання ООН на 15 років

У Нью-Йорку 5 вересня розпочався Всесвітній форум, у якому беруть участь понад 100 глав держав і майже 50 керівників урядів країн-членів ООН. Саміт Тисячоліття, як ще називають цей форум, присвячений широкому колу питань – від етики біотехнологій до проблем штучного інтелекту. Очікується, що провідники країн – членів організації вирішуватимуть, якою має бути ООН у XXI сторіччі. Учасники Саміту мають ухвалити підсумковий документ, в якому будуть визначені основні цілі й завдання ООН та світової спільноти на наступні 15 років. В рамках загальної теми "Роль ООН у XXI сторіччі" Саміт зосередить увагу на розгляді таких актуальних питань, як викорінення бідности, надання доступу до переваг глобалізації всьому людству, зміцнення миротворчого потенціялу ООН, підтримання міжнародної безпеки і роззброєння, проблематика охорони навколишнього середовища, запобігання поширенню епідемії ВІЛ/СНІД, реформування ООН з метою її відповідности сучасним вимогам і проблемам міжнародного співтовариства.

7 вересня відбудеться вершинна зустріч Ради Безпеки ООН на рівні глав держав та урядів, яка проводиться за ініціятивою Президента України і буде присвячена обговоренню питання щодо забезпечення ефективної ролі РБ ООН у підтриманні міжнародного миру, зокрема, на Африканському континенті. Результатом цього Саміту стане ухвалення підсумкового документа, в якому визначатимуться шляхи підвищення миротворчого потенціялу ООН у XXI сторіччі.

У Президента України Леоніда Кучми насичена програма: зустрічі з Генеральним секретарем ООН Кофі Аннаном, лідерами держав світу. 5 вересня Л. Кучма провів низку двосторонніх зустрічей, зокрема, мав розмову з верховним комісаром ООН з прав людини Мері Робінсон, президентом Хор-

(Закінчення на стор. 2)

Нема то, як на Союзівці!

На верхній терасі павільйону „Веселка" можна випити холодних напоїв та помилуватися вершинами Кетскильських гір.

Фото Р. Галешко

Рік-річно, коли зближається День Праці, що вважається в США закінченням літнього сезону, багато українців за традицією проводять – родинами чи поодинці – ці три останні вільні дні літа на відпочинковій оселі УНСоюзу. Кожного року „Союзівка" пропонує різні програми для кожного віку. Так було і цього року.

Незважаючи на непевну погоду, близько п'яти тисяч осіб – від наймолодших до найстарших – відвідало „Союзівку" 2,3 і 4 вересня, щоб провести час в українському товаристві, забавитися весело, або

(Закінчення на стор. 7)

Шоста сесія Верховної Ради – перед горою законопроєктів

У вівторок, 6 вересня, Голова парламенту Іван Плющ відкрив шосту сесію Верховної Ради України. Законодавців чекає близько 350 законопроєктів. З цього погляду шосту сесію можна назвати „кодексовою", оскільки розглядатимуться проєкти Кримінального, Бюджетного, Митного, Цивільного, Земельного, Податкового кодексів тощо. Крім того, І. Плющ повідомив, що до ВР подано проєкт Пенсійного кодексу. Однак головним питанням сесії голова парламенту назвав прийняття бюджету на 2001 р. Згідно з регляментом, Верховна Рада почне розгляд бюджету не пізніше 10 жовтня. Голова ВР сказав, що успішна діяльність парламенту залежатиме від парляментських комітетів, у яких на даний час зібралося понад 700 законопроєктів. Шоста сесія Верховної Ради України завершить працю 19 січня 2001 року.

Щодо порядку висвітлення засідань шостої сесії засобами масової інформації, то парлямент затвердив проєкт постанови, поданий народними депутатами Олександром Морозом, Йосипом Вінським, Володимиром Мухіним. Національна радіокомпанія України здійснюватиме пряму трансляцію пленарних засідань

(Закінчення на стор. 2)

Відкриття шостої сесії Верховної Ради України. Фото ДІНАУ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна закликає припинити насильства у Косові

КИЇВ. – „Україна рішуче засуджує акти насильства в Косові і закликає Місію ООН та міжнародні миротворчі сили вжити всіх заходів з метою їх припинення. Забезпечення миру в цьому краї можливе лише через створення відповідних умов безпеки і дотримання базових прав людини для всіх етнічних груп", – заявив Постійний представник України при ООН Володимир Єльченко на засіданні Ради Безпеки ООН, присвяченому огляду ситуації в Косові. Найближчим часом до складу Місії ООН в Косові буде відісланий спеціяльний поліцейський підрозділ МВС України.

МЗС Росії звинувачує газету "Флот України"

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ Російської Федерації звинуватило газету Міністерства оборони України "Флот України" у "поширенні завідомо брехливих, безглуздих публікацій про Росію та її політику щодо України". У повідомленні зовнішньополітичного відомства РФ, адресованому представникам російських і закордонних мас-медіа, що працюють в Росії, звертається увага на те, що "Флот України" – офіційний орган Міноборони України і є "свого роду ідеологічним орієнтиром для флотських колективів". Особливу стурбованість Росії викликала стаття у газеті під заголовком "Пора і владу застосувати", у якій "б'ється на сполох з приводу загрози, яку становлять для незалежности України російськомовні громадяни". В іншій публікації під назвою "Що зробиш для України" російське Міністерство закордонних справ звертає увагу на розмірковування її автора, який доходить висновку, що Росія "не піде війною на Україну, знаючи, що у неї, на відміну від Чечні, є авіяція й дальнобійна артилерія".

Л.Кравчук вважає, що наступний президент має бути соціял-демократом

КИЇВ. – Влада в Україні має бути соціял-демократичною, а президент – соціял-демократом, заявив член політбюро СДПУ(о) Леонід Кравчук на презентації видавництва своєї партії "Основні цінності" і 5 перших книг видавництва, присвячених соціял-демократії. Л.Кравчук піддав критиці дії влади, яка прагне запровадити принцип департизації державних органів. У свою чергу голова СДПУ(о) Віктор Медведчук сказав, що "керівництво держави може бути або партійним, або неефективним".

Патріярх Філарет про норми канонічного права

КИЇВ. – Статус незалежности і самостійности в управлінні, який має так звана Українська православна церква юрисдикції Московського патріярхату, не відповідає нормам канонічного права православної церкви, тобто вона фактично є нелеґітимною. Про це заявив патріярх Української православної церкви Київського патріярхату Філарет на пресконференції у середу. За його словами, структура православних церков передбачає автокефальні й автономні церкви, але не має історичних прикладів існування церков зі статусом "самостійних і незалежних у церковному управлінні". Тому, наголосив патріярх Філарет, УПЦ МП, не маючи статусу автокефальної або автономної церкви, по суті не може називатися Церквою, перебуваючи у складі іншої автокефальної Церкви. Професор Київської духовної академії Дмитро Степовик заявив, що коли утворювалася УПЦ МП, до статуту російської церкви було введено паралельну назву – Українська православна церква МП – український екзархат Російської православної церкви. На думку Д.Степовика, це було зроблено для того, щоб ввести в оману людей і зберегти у підпорядкуванні Москви Українську православну церкву.

Парляментарист Ічкерії: українці беруть участь у чеченському конфлікті

КИЇВ. – Добровольці з Дагестану та України беруть участь у російсько-чеченській війні на стороні чеченського руху опору. Про це на прес-конференції заявив Ах'яд Ідігов, голова парляментського комітету Ічкерії у закордонних справах. За його словами, у відсотковому відношенні до загальної кількости чеченців, які беруть участь у бойових діях, ця цифра є незначною, однак сам факт такої солідарности із чеченським народом, на думку А.Ідігова, має величезну моральну підтримку. Російські засоби масової інформації перебільшують роль добровольців з інших країн. А.Ідігов також зазначив, що кількість добровольців є меншою, ніж у першій російсько-чеченській війні 1994-1996 рр., коли вона становила близько 150 осіб.

ДІНАУ

ТІЛЬКИ ФАКТ

У першому півріччі 2000 р. 2,139 підприємств Львівщини (51.9 відс.) отримали прибутки, а 1,983 підприємства (48.1 відс.) мали збитки. У 1998 році відсоток збиткових підприємств становив 56.1, у 1999 р. – 53.3, а поточного року - 48.1відс.

◆

Згідно з новим проєктом Закону про обов'язкове пенсійне страхування, який схвалив уряд України, за бажанням громадян пенсійний вік може становити для жінок 60 років, для чоловіків – 65 років.

◆

У Житомирі відкрився центр обслуговування біженців. Отримати статус біженця в Україні зголосилось 7 тис. осіб, 40 відсоткам прохань було винесено позитивні рішення. Центри обслуговування біженців створено також у Львові та Вінниці.

◆

Кримінальне угруповання у Житомирській обл., до складу якого входили близько 15 осіб, фальсифікуючи документи, упродовж останніх 2-х років незаконно ввозили в Україну з-за кордону автомобілі.

Шоста сесія...

(Закінчення зі стор. 1)

парляменту на 1-му каналі радіо, а також транслюватиме щотижневі 45-хвилинні тематичні програми за участю представників депутатських фракцій та груп, позафракційних депутатів. Постійно висвітлюватиме діяльність парляменту газета Верховної Ради "Голос України".

Уряд, подавши на розгляд парляменту 252 законодавчих акти, звернувся до Президента з проханням визначити серед них як невідкладні 39 законодавчих актів економічного і соціяльного спрямування, – зазначив перший віцепрем'єр-міністер України Юрій Єхануров, виступаючи на відкритті шостої сесії ВР.

Відразу в день відкриття шостої сесії депутатська група "Соборність" запропонувала внести в порядок питання про початок процедури імпічменту Президента України Леоніда Кучми. Про це заявив представник групи "Соборність" Григорій Омельченко. За його словами, Президент Л. Кучма від грудня 1994 року призначав експрем'єра Павла Лазаренка на відповідальні пости і нагороджував його, „замість того, щоб дати правоохоронним органам доручення провести розслідування його діяльности". Як ствердив Г. Омельченко, правоохоронні органи встановили, що загальні збитки, завдані Україні П.Лазаренком і його спільниками, перевищують 1 млрд. дол. Адвокати П.Лазаренка, відзначив депутат, офіційно заявили, що "за свої призначення П. Лазаренко перераховував на особисті валютні рахунки Л.Кучми великі суми в валюті, або на валютні рахунки, які ним контролювалися". При цьому Г. Омельченко повідомив, що депутати „Соборності" мають інформацію, що підтверджує дану заяву.

Того ж дня на прес-конференції лідер Трудової партії, член фракції „Солідарність" Михайло Сирота сказав, що олігархічні структури не зацікавлені у прийнятті парляментом змін до Конституції України, в країні склалася ситуація, коли Президент "сприяв появі олігархічних структур і захищав їх, а тепер він їм вже не потрібний, деяким колам Л. Кучма почав заважати". Тому нині олігархи намагаються спровокувати парляментську кризу, щоб пришвидшити парляментські вибори. На його думку, Президент розуміє, що він "заважає олігархам, а парламент – його надія".

За словами члена фракції Українського народного руху Михайла Ратушного, основне питання сесії стосуватиметься змін до Конституції, а також прийняття Цивільного, Кримінального, Податкового кодексів. М. Ратушний зазначив, що „деякі політичні сили використають ситуацію для применшення успіхів уряду Віктора Ющенка у вирішенні соціяльних питань".

Парляментська більшість, яка затверджувала програму діяльности уряду, „має продемонструвати, чи вона керувалася політичною кон'юнктурою, чи справді зацікавлена у нормальній роботі Кабінету Міністрів, бо парлямент спільно з Президентом несе відповідальність за діяльність уряду".

Прийняття Цивільного і Податкового кодексів, на думку позафракційного народного депутата Сергія Головатого, „належить до тих документів, на які давно чекає суспільство". Він висловив сподівання, що на 6-ій сесії їх буде ухвалено, а також буде прийнято бюджет на 2001 рік, що зміцнить стабільність уряду. С. Головатий вважає, що результати квітневого референдуму не будуть втілені, й таким чином вдасться уникнути сповзання України до авторитарного режиму. Ні в кого немає конституційних повноважень розпускати парламент за те, що той відхиляє чийсь законопроект. Розмови, що Президент не ініціюватиме розпуск ВР, недоречні, оскільки у нього немає таких конституційних повноважень, окрім ситуації, коли ВР протягом 30 днів однієї чергової сесії не може розпочати пленарні засідання.

УНІАН

Зустріч в ООН...

(Закінчення зі стор. 1)

ватії Степаном Месичем, Прем'єр-міністром Ізраїлю Єхудом Бараком, президентом Республіки Македонія Борисом Трайковскі, Головою КНР Цзян Цземіненм.

Під час зустрічі з Верховним комісаром ООН по правах людини Мері Робінсон Президент України підписав декларацію "Терпимість і різноманітність: погляд в XXI сторіччя", в якій зазначається, що для уникнення порушень прав людини необхідні зміни в законодавствах держав.

Президент України та українська сторона розділяють думку, що для дотримання прав людини необхідні економічна стабільність і поступовий економічний розвиток держав, підвищення рівня життя людей.

Л.Кучма і М.Робінсон обговорили проблеми торгівлі дітьми, жінками та проблеми, пов'язані з дитячою проституцією, порнографією та ін. Український Президент звернув увагу верховного комісара ООН з прав людини на те, що Україні потрібна допомога у розв'язанні цих проблем, запропонувавши залучати українських експертів до роботи офіційного офісу комісаріяту в Женеві, очолюваного М.Робінсон. Верховний комісар в інтерв'ю журналістам відзначила активну позицію Л.Кучми щодо цих проблем і сказала, що глава української держави позитивно ставиться до проблеми реформування в ООН.

Україна на саміті ООН має намір висунути низку ініціятив, спрямованих на запобігання новій загрозі миру і безпеці, а також зміцнення потенціялу ООН у сфері превентивної дипломатії.

За інформаціями ДІНАУ й УНІАН, 6 вересня 2000 р.

МІЖНАРОДНИЙ ОГЛЯД

У світі є багато лазівок для „відмивання" грошей

Україна не має наміру "вибачати" екс-прем'єру Павлу Лазаренку вкрадені ним від неї сотні мільйонів долярів. Відповідні претензії передано до американського суду. Та через судові розгляди у далеких і близьких країнах нам вдасться, очевидно, повернути лише якісь крихти від незаконно вивезених та відмитих капіталів. До того ж, виявляється, далеко не всі країни зацікавлені у боротьбі із "втечею" та відмиванням грошей. Міжнародна служба фінансових дій оприлюднила список країн, що відмовляються діяти разом у запобіганні подібним злочинам. До нього потрапили Ізраїль, Ливан, Філіппіни, Панама, Домініканська Республіка, невеликі країни-"сейфи" на взірець Ліхтенштейну, вільні для тіньового капіталу зони – як Сейшельські острови та острови Кука. Та цілковитою несподіванкою для фахівців було те, що пальцем тицьнули й на Росію, хоча саме з неї, а не навпаки, "втікають" фантастичні суми грошей.

Україна у "чорному" списку не значилась, але справа екс-прем'єра Павла Лазаренка була, образно кажучи, однією з крапель, що переповнили чашу терпіння світового співтовариства і зробили твердішою його ставлення до відмивання грошей. Ще раніше в банках Швайцарії були блькоковані рахунки Павла Лазаренка. Та справа цим не обмежилася: в альпійській країні почала зростати підозріливість до всіх вкладів із пострадянських держав. Швайцарські власті, за деякими даними, заблькокували навіть доступ урядові Казахстану до його рахунків у місцевих банках, мотивуючи таке рішення підозрами щодо корупції у вищих ешелонах влади цієї держави.

У Швайцарії все ще шукають гроші, виділені Міжнародним валютним фондом Росії й начебто тоді ж і розкрадені. Вряди-годи преса альпійської країни називає колишніх високопоставлених діячів режиму Єльцина, які начебто відмивали тут вкрадені гроші. За даними із швайцарських джерел, валютні рахунки у місцевих банках мають ще кілька колишніх високопоставлених українських можновладців.

У кожного злочину, вчиненого із користливою метою, як то кажуть, є двоє фігурантів: злодій чи грабіжник та переховувач краденого чи награбованого. В ролі останнього виступали донедавна навіть деякі дуже респектабельні банки західнього світу, не кажучи вже про банки, розташовані у численних „вільних" зонах. Але часи поступово змінюються. Світова банківська система переповнена фінансовими ресурсами, і банкіри вирішили, що настав час взяти до уваги моральні міркування. Можливо, саме тому в сучасному світі відбулася така несподівана предметна реакція на публікацію уже згадуваного "чорного" списку країн, які не сприяють припиненню "втечі" та незаконного відмивання грошей. Керівники фінансових закладів Ліхтенштейну, наприклад, заявили, що віднині не забезпечуватимуть анонімність вкладників. Президент банківської асоціяції підкреслив, що таке рішення засвідчує тверді наміри князівства покласти край використанню місцевих банків для відмивання грошей. Сенат Багамських островів, де розташовані деякі „офшорні", тобто вільні, зони, ухвалив закон про розкриття інформації щодо банківських операцій.

Але навряд чи варто сподіватися, що „офшорні гавані" для відмивання грошей невдовзі зникнуть. Нічого подібного, на думку експертів, не станеться. В тому ж самому Карібському морі ще вистачає невеличких острівних держав, які навіть й не заїкнулися, що змінюватимуть у відповідний бік своє банківське законодавство. Та й деякі солідні банки Лондону, Нью-Йорку, Цюриху, як пише світова преса, не так уже й безкомпромісно борються з відмиванням грошей. ФІНЦЕН (надтаємна федеральна служба США з боротьби з фінансовими злочинами) застерігає: у світі існує ще багато лазівок для "втечі" та відмивання грошей і все ще є чимало охочих їх переховувати.

Отже, тільки оздоровлення економіки країн перехідного періоду, завершення на всьому постсоціялістичному просторі прозорої приватизації можуть зупинити "втечу" та відмивання грошей. Амнестія мігруючого капіталу, звичайно, може дати чимало позитивного, але найоптимальнішим виходом із становища є створення такої нормативно-правової та податкової бази в країні, щоб самим грошам "було вигідно не залишати" її.

Петро Коломієць,
оглядач ДІНАУ

У місті Макіївці Донецької області у неділю, 27 серпня, відбувся турнір "Найдужчий у Донбасі". На турнірі Олександер Золот встановив рекорд для входження в Книгу рекордів Ґіннеса – за 78 хвилин тисячу разів підняв гирю вагою 32 кілограми. Олександер Золот з села Червоної Галявини Донецької области, 1952 року народження, інвалід із дитинства, ніколи в житті не ходив самостійно. З 8-ми років почав розвивати мускулатуру рук.

На світлині УНІАН один із найвідоміших силачів світу росіянин Валентин Дикуль (зліва) фотографується на пам'ять з Олександром Золотом після закінчення турніру силачів.

АМЕРИКА І СВІТ

Пентагон самостійно проаналізує причини загибелі "Курська"

КИЇВ. – Про це повідомив у Вашінґтоні представник Департаменту оборони США, який попросив не називати його імені в пресі. В основу цього розслідування буде покладено дані, зібрані розвідувальним кораблем ВМС США "Лойал" і двома підводними човнами, що курсували в момент аварії в Баренцовому морі. Йдеться про записи двох вибухів, що їх було зафіксовано апаратурою підводних човнів у районі катастрофи. В неофіційному порядку американські військові зазначають, що зроблені записи підтверджують версію про вибух на борту "Курска", і це могло стати причиною загибелі ракетоносця. Раніше існування цих даних непрямо підтвердили представники ВМС США. При цьому вони не виключили можливости обміну інформацією з російською стороною. Атомний підводний крейсер зазнав катастрофи 12 серпня в Баренцовому морі. На його борту перебувало 118 військових моряків.

У Польщі відкрито пам'ятник воїнам УНР

КРАКІВ, Польща. – Прем'єр-міністри України Віктор Ющенко і Республіки Польща Єжи Бузек взяли участь у церемонії відкриття пам'ятника воїнам Української Народної Республіки на Раковицькому цвинтарі у Кракові. В. Ющенко зазначив, що справа, за яку воїни віддали своє життя, не вмерла, бо "Україна виборола свою незалежність". Пам'ятник, споруджений на кошти польської сторони, – це насип висотою 2.5 м, на якому розташована ґранітна стела з хрестом. На пам'ятнику розміщено дві ґранітні плити з написами українською і польською мовами: "Пам'ятник спочилих тут українців – вояків, офіцерів і цивільних осіб, які померли у 1919-1921 роках в таборі №1 для полонених та інтернованих у Домб'ю. Померли, щоб постала вільна Україна. Краків'яни. 1999 рік". На Раковицькому цвинтарі знаходяться могили вільнополонених воїнів Української Галицької армії та армії УНР, які померли внаслідок виснаження і хвороб в таборі інтернованих у м. Домб'ю під Краковом.

Землетрус, що здивував експертів

САН-ФРАНЦІСКО. – Землетрус силою 5.2 за шкалою Ріхтера навістив у неділю, 3 вересня, північну Каліфорнію – вздовж досі зовсім невідомого розламу в земній корі. Для сейсмологів це було несподіванкою не меншою, як і для мешканців цієї частини штату. Епіцентр землетрусу був три милі на північний захід від Йовнтвілу, Каліф., у підніжжі найвищої в цій околиці гори Відерс. Пет Йорґенсон, речниця бюра Геологічних спостережень США у Менло-Парку, Каліф., підтвердила особливість того землетрусу: „Це справді є незвичайним явищем. Користуючись найновішою технологією, ми були певні, що маємо на обліку всі розлами в земній корі можливих землетрусів". Землетрус стався о год 1:36 ранку і тривав 18 секунд. Люди близько епіцентру відчули сильні підземні поштовхи та були свідками, як падали різні речі з полиць. Кілька десяток осіб дістали легкі поранення, а троє зазнало поважних поранень.

Президент Клінтон боронить свій плян допомоги Колюмбії

КАРТАҐЕНА, Колюмбія. – Для підтримки протинаркотичної програми в Колюмбії минулого тижня цю країну відвідав Президент Билл Клінтон. Він підкреслив, що 1.3 блн. дол. військової допомоги Вашінґтону призначені виключно для боротьби проти наркотиків, а не для закінчення довготривалої боротьби уряду з повстанськими ґрупами. „Це не є В'єтнам, ані американський імперіялізм", – нагадав Президент Клінтон, відповідаючи усім, хто боїться можливих наслідків у боротьбі з колюмбійськими торгівцями наркотиків. Саме вони постачають 90 відсотків кокаїни і більшість героїни до США. У товаристві республіканських і демократичних законодавців Б. Клінтон зазначив, що п'ятирічна допомога Колюмбії в сумі 7.5 млн. дол. є програмою, запланованою на винищення урожаю наркотиків, викорінення торгівлі наркотиками і відбудови законодавчої та інших урядових систем.

Росія і Японія договір матимуть не скоро

ТОКІО. – Під час візити до Токіо президент Росії Владімір Путін у розмовах з прем'єр-міністром Японії Йошіро Морі розвіяв останні надії японців на повернення Росією „північних територій", унеможлививши досягнення угоди в цій справі. Мова іде про чотири Курильські острови, що лежать на північ від Японії, близько російського Далекого Сходу. При кінці Другої світової війни їх окупували совєтські війська. Обидві сторони три роки тому домовились підписати міжнародну мирну угоду до кінця 2000 року, але її на невизначений час загальмувала ця тереторіяльна суперечка.

Новий космічний супутник збиратиме відомості про погоду

ВАШІНҐТОН. – Федеральний уряд США готує до запуску космічний супутник вартістю 267 мільйонів долярів для вивчення погоди, котрий, як сподіваються, збере відомості про причини бур, допоможе передбачити повені, а рятувальникам – швидше реаґувати на заклики допомоги. Супутник НООАА-Л заплановано запустити 20 вересня з летунської бази у Ванденберґу, Каліф. Він замінить старіючого шестирічного супутника, котрий сходить з орбіти. Джон Джовнс, заступник директора Державної служби передбачення погоди, твердить, що інструменти на НОАА-Л і з ним споріднені сателіти дадуть більше відомостей про температуру і вологість в атмосфері. Ці відомості допоможуть дослідникам розуміти причини змін в атмосфері та запобігати їхнім наслідкам на землі – бурям, повеням, гураґанам і сніговіям.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний;
Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Безкомпромісний останній рядок звіту

Три речі збіглися у "Свободі" на один і той же час: звіт головного редактора за минулий 1999 рік, опублікований в 34-му числі газети; сповнилося рівно два роки, як газета стала виходити під новим редагуванням; і звіт діяльности за половину 2000-го року, поданий головним касиром УНСоюзу. Отож, маючи перед собою набір цифр і фактів, можна поговорити про фінансове і моральне здоров'я тижневика.

Що ж, нарікати, як кажуть, було б гріх. Минулорічний звіт був досить оптимістичний: "Свобода" використала найменшу за останні 25 років суму фінансової допомоги від УНСоюзу: $53,711 (1998 року на дві газети було додано майже $578,000).

Як відомо, газета є офіційним органом УНС і частиною братської діяльности нашої найбільшої української фінансової установи. Разом з двома іншими видами цієї діяльности - підтриманням тижневика The Ukrainian Weekly та оселі Союзівка, "Свобода" традиційно користується фінансовою допомогою УНС. Якщо ми погортаємо фінансові звіти за два–три роки назад, то побачимо, що тоді допомога була солідна! Колись, як наша іміграція була в розквіті сил і кожен вважав справою національної чести стати членом Народного Союзу, купити забезпечення на всю родину, і в такий спосіб сприяти збагаченню цієї забезпеченевої установи, то обидві газети могли втішатися великими дотаціями. Сьогодні картина діяспори змінилася - про це багато писано-переписано. Братська діяльність ("Свобода", The Ukrainian Weekly та Союзівка) стає справді важким тягарем для УНС. Досить глянути в 34-му числі "Свободи" за нинішній рік на стор. 28, де надруковано Звіт фінансового відділу за нинішні півроку, і порівняти з попередніми роками, щоб переконатися в цьому. Тому коли нижня лінійка звіту "Свободи" за 1999 рік показала недобір у п'ять разів менший, ніж раніше, то це вселило надію, що можна робити наші публікації необтяжливими, незбитковими, хтозна, можливо (нарешті!) прибутковими. Ця надія ще більше зміцніла, коли наспіли висліди шести місяців 2000-го року: дефіцит становить лише $11,750. Виділений УНСоюзом бюджет для "Свободи" на цей рік - $50,000. Отже, за півроку - покищо чверть бюджету.

Уважний читач, перейшовши минулорічний звіт до кінця, скаже: стривай, та ж тут сказано, що УНС 1999 року додав на обидва пресові органи майже 246 тисяч дол. Все правильно - на обидва тижневики. Добре було б, щоб "Свободі" дісталася належна частина від того торта, тоді можна було б використати ті гроші на дальшу розбудову газети.

Звідки ж беруться резерви фінансового поступу нашого тижневика? Перш за все, новий підхід до політики реклям і оголошень. Читачі помітили, що у нас більше третини газетної площі йде під комерційні оголошення. Дехто нарікає, але, мабуть, радше за звичкою. Сьогодні важко назвати видання у світі, яке могло б існувати без реклами. "Свобода" не виняток. Візьмімо американську чи навіть етнічну пресу - "парадом" править реклама, а для читання залишаються так звані "дірки для новин". У нас у цьому відношенні ще багато невикористаних резервів.

Друге - велику фінансову піддержку дають добровільні пожертви читачів на пресовий фонд. За два останні роки вони збільшилися в 3–5 разів. Чи це не чудовий показник? Люди добровільно (ми не проводимо спеціяльних збіркових кампаній) шлють гроші як вияв свого ставлення до газети.

Третє - читач уже добровільно не лишає своєї газети, і хоча смертність в нашій старіючій громаді висока і чимдалі, на жаль, зростає, у нас балянс між відходом і приростом нових читачів усе-таки позитивний. Наприклад, у вересні 1998 року, коли "Свобода" стала тижневиком, ми мали 7,341 передплатника; рівно за рік - на 193 читачі більше, а нинішній вересень виказує 7,548 передплатників. Слід врахувати також, що недавно тижневик "Українські вісті" з Дітройту влився до "Свободи". Вибором для видавців "Українських вістей" послужило те, що "Свобода" стоїть найміцніше серед інших газет, їй не загрожує занепад, як багатьом іншим нашим періодикам.

Цифри - річ вперта. Бо як би ми не намагались змалювати стан речей засобами красного письменства, а прийде фінансовий звіт - і безкомпромісну відповідь дасть лише "остання лінійка". Сьогодні вона покищо з фінансовим мінусом. Щоб зробити останній рядок звіту з плюсом, лише ентузіязму жменьки редакторів не вистачить, коли всі інші резерви вичерпаються. Потрібен новий підхід і зміна стереотипів. А все - на добро старої, доброї, незамінної "Свободи". Всенародна діяспорна газета цього варта.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про русу косу, але не у Ганнусі

Скільки ж то наших пісень та поезій написано про довгі коси наших дівчат, бо це якось так добре годиться, як деталь до портрету української дівчини - у вишиванці та із віночком у волоссі.

Але ледве чи принаймні одному із творців цих поезій та пісень прийшло колись на думку, що „руса коса" не конечно мусить бути пов'язана із постаттю гарної української дівчини.

Донедавна і у мене було таке переконання, аж ось однієї липневої неділі я відкрила одну з дивовижів 2000 року - таки у нашій церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Стояла я на традиційній „дванадцятці" і на переміну з молитвою приглядалася до побожних мирян, що густо заповнили лавки. Мою увагу звернуло особливо гарне, доволі довге жіноче волосся, що, правда, не було заплетене в косу, а зібране дбайливо темною стяжкою на плечах власниці. Але коли власниця цього гарного волосся повернулася до своєї сусідки, я зі здивуванням побачила, що це не власниця, а власник. І хоч тепер можна побачити довге волосся у не одного із чоловіків, і то у різному віці - цей вид у нашій церкві, та ще й факт, що я не відразу розпізнала, хто є носієм такої жіночої зачіски, спричинив відразу цілу низку міркувань, які чомусь мені завжди насуваються в церкві, замість безперервної молитви.

Бо чому тепер, на початку XXI століття, „мода" носити довге волосся у чоловіків стає знову актуальною? Чому у добі „гіп-гоп", комп'ютерів та кишенькових телефонів приходить до голосу мода із XIX століття?

Чи це тільки тому, що мода на вбрання та на інші зовнішні вияви повторюється у певних відстанях-циклах? Здається, не зовсім воно так є, коли сьогодні до звичаю довгого волосся у чоловіків немає у них (принаймні я не бачила) ані високих закаблуків у черевиках, ані оксамитного вбрання. Зате є дуже короткі штанці літом і до них колись спідня, а тепер верхня підсорочинка. Якось немає в мене відваги досі поспитатися одного із носіїв довгого волосся - чому вони його плекають? Чи це позування на оригінальність, чи вигода, чи прямо панівна мода?

Може, хтось із носіїв „русої коси" (навіть як вона не така довга, як у цього побожного парафіянина) захоче цей дивний парадокс виснити листом до редакції. Можу запевнити, що прізвища автора не виявимо.

Але носія цього гарного русявого волосся я зрозуміла таки після закінчення Богослужби. Він стояв перед церквою в колі добре відомих членів т. зв. „четвертої хвилі" і, підслухавши його українську мову, я не мала сумніву, що він до неї також належить. Чи не є, отже, ця його зачіска виявом цієї свободи, яку він вкінці знайшов на американській землі та захотів її спробувати? Важко собі уявити, щоб така чоловіча зачіска знаходила колись признання, чи хоч би толерантність у совєтських „чиновників"...

О-КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Прошу мені пояснити...

Я постійно читаю «Свободу» і щиро дякую за матеріяли, які ви друкуєте про «четверту хвилю» імігрантів. Мене це цікавить, тому що я сама недавно приїхала до США. З розповіді про лотерею DV-2002 я не зрозуміла, як писати адресу на конверті. Я хочу оформити анкету на свою дочку, яка проживає в Україні, і хотіла б подати свою адресу в США, щоб у випадку виграшу повідомити її, бо в Україні листи часто пропадають. Дуже прошу помістити в газеті докладнішу інформацію про це.

Ольга Осадча,
Трентон, Н. Дж.

Адреса на конверті повинна відповідати реальній адресі учасника лотереї, причому на конверті слід зазначити точно таку адресу, як і в анкеті. Порушення цієї вимоги означає виключення анкети з лотереї. На конверті має бути вказано дві країни: країна народження і країна проживання, навіть коли це одна й та сама країна. Не можна заповнити анкету за когось, тому що учасник лотереї має поставити в анкеті власноручний підпис. Фальшування підпису може бути виявлене під час співбесіди в консульстві. Проте О. Осадча, діставши від дочки заповнену анкету, може сама відіслати її за призначенням в США, не подаючи власної адреси.

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

З молодечим завзяттям – в інтересах Українського Музею

Здається, ніщо не впливає на почуття так добре, як зустріч із молодечим завзяттям та молодечою енергією. Так було, коли до редакції зайшли двоє з гурту організаторок т. зв. „вокатону", що має відбутися в неділю, 24 вересня, в міському парку у Рінґвуді, Нью-Джерзі, – А. Гнатейко і О. Терлецька.

Зліва: Рома Слободян-Одуляк, Оленка Червоняк-Терлецька, Мімі Райл-Полянська, Дарка Бакалець-Темницька, Аня Ганас-Гнатейко. (З ними працюють ще Тамара Тершаковець, Аня Тершаковець-Томко, Зязя Тершаковець-Завадівська, Дарка Лещук-Пенцак).

Першою ластівкою цієї імпрези був чепурно виданий листок, що його нам принесла пошта, вже завчасу дозволяючи довідатися про цю імпрезу. Наші повні молодечого запалу гості наввипередки старалися пояснити свій задум та підготовку до його переведення.

– Наш гурт, дев'ять жінок, у більшості пластунок, взявся за цілком нову для української спільноти ідею – влаштувати товариську імпрезу, в якій може брати участь ціла родина, та цим шляхом придбати фонди на будову Українського Музею, які дуже потрібні.

– Частина із нас для спорту та відпочинку вживає гірські велосипеди, часто вправляючи саме в цьому стейтовому парку, що його ми тепер обрали місцем нашої імпрези. Ті, що уміють і бажають, мають, згідно з нашим пляном, переїхати сім миль гористого терену або пройти три милі пішки, а за свої зусилля зібрати у знайомих чи членів родини датки на будову музею.

– Чи марш-їзда призначена для певного віку?

– Ні, участь може брати, хто захоче, від наймолодших до найстарших. Саме в тому й ціль імпрези, щоб вона була численна і щоб усі були безпосередніми учасниками, а не лише глядачами.

– Реєстраційні летючки були вислані до усіх членів УМ і можна зголошуватися до 10 вересня. Цікаво, чи багато учасників зголосилося?

– Ми сподіваємося, що буде багато, і дбаємо про це. Цього року товариські імпрези в американській спільноті дуже популярні та звичайно приносять успіх. Чи у нас мусить бути завжди академія, концерт чи навіть баль? От ми й запропонували такий спосіб, що може зацікавити та привабити молоді родини з дітьми. Подібні імпрези в українському середовищі не часті. Тому саме ми, молоді, взялися з таким запалом випробувати цей рідкісний спосіб збірки гроша. Ми можемо звертатися з проханням пожертв до наших американських приятелів чи знайомих, бо вони до такого способу і до таких імпрез звикли.

– Ми в нашому гурті, що взявся до того, стараємося зробити усе власними силами. Ось ці гарні карти зголошень виконала одна із нас на зразок американських, навіть англійською мовою, щоб мати можливість збирати датки серед американців. Ми подбали також про нагороди, які будуть вручені при кінці того дня. Все, однак, стараємося придбати через спонзорів, щоб і саме підготування імпрези не було пов'язане з видатками. Маємо широкий і добрий відгук.

– Чи можете розповісти докладніше про саму імпрезу?

– Це буде немов цілоденний „пікнік" – родинний день. Почнеться від реєстрації усіх учасників, для дітей будемо мати окрему програму, кожна дитина отримає сорочинку з відповідним написом. Учасники будуть поділені на дві групи, хочемо, щоб створилися окремі осередки, які разом будуть їхати чи маршувати. На закінчення цього родинно-товариського дня буде ще і спільний пікнік.

Ольга Кузьмович

Україну відвідає менше туристів

КИЇВ. – Україну цього року відвідає на 2 млн. туристів менше, ніж минулого. Головні причини – поганий сервіс та проблеми, пов'язані з отриманням візи. Зокрема, у 1998 році Ялту та Одесу було включено до більш як тисячі морських круїзів, а у 1999-му – лише до 20. Причини – надто дорогі послуги за низької якості. Через неврегульоване законодавство держава втратила контролю над туризмом.

ДІНАУ

Рух пророкує „шалену атаку" на Віктора Ющенка

КИЇВ. – Члени фракції Українського Народного Руху прогнозують, що восени прем'єр-міністра Віктора Ющенка „шалено атакуватимуть різні політичні сили". Про це повідомив народний депутат Василь Червоній на прес-конференції. Такий висновок дозволяють зробити соціологічні опитування, згідно з якими В. Ющенко є „людиною номер один у державі, а це дорівнює смертельному вироку". На думку В.Червонія, „недругів В. Ющенка непокоїть, що, по-перше, він українець за національністю, по-друге – реформатор, патріот і не є ставлеником корумпованих олігархічних структур". Він зазначив, що фракція УНР докладатиме зусиль, щоб нинішній уряд „працював протягом двох років згідно з домовленістю, досягнутою при призначенні В. Ющенка на посаду прем'єр-міністра". На думку депутата, політичні сили, що працюють проти прем'єра, „бояться, що після цих двох років зняти В. Ющенка буде неможливо".

Тим часом директор Інституту політики Микола Томенко переконаний, що в Україні можливий сценарій позачергових виборів Президента за „російською схемою", коли прем'єр-міністер в результаті „хвороби" глави держави стане виконувачем його обов'язків, а потім автоматично обирається президентом. На думку М. Томенка, саме тому тепер відбувається „фантастична політизація" ролі прем'єра Віктора Ющенка.

З цими двома політичними прогнозами аналітики пов'язують критичне наставлення Президента України Леоніда Кучми до засобів, з допомогою яких уряд В. Ющенка розв'язує паливно-енергетичну проблему: мовляв, працювати тільки за схемою „електроенергія-гроші" тепер неможливо, оскільки підприємства „живих грошей не мають". Президент вважає, що через три місяці після прийняття рішення про створення енергоострова „Харків – Полтава – Суми" нічого не зроблено на практиці, хоч Росія „готова за бартером постачати енергію в три області України в обмін на промислову продукцію (газові турбіни, помпи тощо)". Однак, на думку Л. Кучми, „декому не вигідно, щоб російська дешева енергія прийшла в Україну". Президент підкреслив, що „сьогодні держава несе відповідальність за розрахунки з Росією за газ, і якщо Україна не розрахується, поставки будуть припинені".

Є ще один, і також тривожний, прогноз. Політолог Володимир Полохало не виключає, що у листопаді парламент проголосує за відставку уряду В. Ющенка, оскільки „уряд за весь час свого існування діяв досить безпорадно, не керуючись соціяльним ресурсом і не встановлюючи діялогу з суспільством". Аналітик припускає , що відставка Кабінету Міністрів може статися у жовтні чи листопаді, і „Президент сам прийме таке рішення".

Одним з доказів, що проти В. Ющенка все активніше діють певні політичні сили, є негативна реакція деяких партій на Постанову Кабінету Міністрів „Про передплату періодичних друкованих видань на 2001 рік". Наприклад, перший заступник голови партії „Яблуко" Михайло Бродський, ігноруючи той факт, що постанова спрямована на сприяння україномовній пресі, затиснутій з усіх боків пресою російськомовною, інтерпретує це важливе рішення уряду як „порушення основного принципу рівноправности засобів масової інформації". В. Бродський застеріг, що коли Кабінет Міністрів не перестане видавати подібні постанови, то "Яблуко" домагатиметься відставки уряду. Вже тепер партія "Яблуко" підготувала листи до посольств впливових країн Заходу, у яких зазначається, що реформи в Україні не слід ототожнювати з урядом В.Ющенка, оскільки він "лише на словах декларує демократію, а насправді є тоталітарним за своєю суттю".

„Ефектом бумерангу" в спро-

(Закінчення на стор. 6)

20 вересня – свято України у Конґресі США

ВАШІНҐТОН, Д.К. – Конґресовий Український Кокус, Український Конґресовий Комітет Америки та Українсько-Американська Координаційна Рада стали спонзорами Дня незалежности України у Конґресі США. Конґресове прийняття відбудеться 20 вересня, після української конференції, „Шлях України до завершення національної держави", яка відбудеться 19–20 вересня ц. р. у бібліотеці Конґресу та у приміщенні Ради з питань міжнародних взаємин.

У середу, 20 вересня ц. р., буде організоване конґресове прийняття в Капітолії. Церемонія відзначення відбудеться у Hart Senate Office Building, у кімнаті 902, Second and C Street NE. Прийняття розпочнеться о 6-ій години та триватиме до 8-ої вечора. На прийняття запрошені чисельна українсько-американська громада, отці українських Православної, Католицької та Баптистсько-євангельської Церков, посол України до США д-р Костянтин Грищенко, працівники посольства, сенатори та конґресмени, члени адміністрації Президента США, представники української преси. Просимо зголоситися до 15 вересня. Кошт від особи – 30 долярів. Просимо надсилати чеки на УККА за адресою: **Ukrainian National Information Service (UNIS), 311 Massachusetts Avenue, NE, Washington, DC 20002.** За подальшою інформацією звертатися до директора Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) Михайла Савківа, мол., за телефоном: **(202)547-0018** або до президента УАКР Ігора Ґавдяка за телефоном: **(301) 680-0415.**

УНІС

XIX · XXI СВОБОДА 1893 - 2000 У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

Стережіться білявих!

У давні часи „Свобода” більше місця присвячувала жінкам, нерідко порушуючи досить делікатні питання. У 1896 році, наприклад, з’явилося таке повідомлення:

„Якь можна познати по волоссю доброту жінки.

Одинь досвідченый написавъ бувъ, що жънка зъ темныімь волосємь єсть върна и воддана мужеви. Бълява радо залюблює ся. Жънка зъ темно-червоныімь волосємь єсть люба и приємна. Чорне волосє свъдчить о трудности и сентиментальности. Зь блъдо-червоныімъ жінка – єсть нервова. Чи то всьо правда, моглибъ о томъ намь оповісти лишь жонати”.

Зовсім інший характер має вістка „Нашим красуням в альбом”, вміщена у „Свободі” 3 лютого 1927 року:

„Померла 24 грудня м. р. у Львові власниця відомої крамниці з вуджениною Сосінова, молода, гарна жінка.

Причина її смерти повинна стримати руку неодної старшої чи молодшої жінки, яка бажаючи стати гарнішою, намазує собі губи карміном. Кармін мав у собі отрутну хемічну домішку і спричинив зараження крови. Щодо вживання шмінки до лиця, то хоча багато жінок є добрими акторками, мало з них знає, що кожна акторка знати повинна. А саме: 1) що шмінки треба вживати мало; 2) не треба мазати нею „на сухо” себто заки кандидатка на красуню не вкрила свого обличчя легесенько добрим кремом, який хоронить шкіру від висушення під впливом шмінки, а тим самим перед зморшками; 3) при денній світлі не можна класти на лице стільки шмінки, що вечором; 4) тільки ясні бльондинки можуть уживати різкоякісних колірів, а брунетки шмінку з жовтавим відтинком; 5) що найменше переборщення у скількости шмінки перемінює красуню в страхополоха”.

Дорогі читачки „Свободи” у 2000 році – чи не варто замислитись над цими „новинами” з минулого?

Американські слідчі приїдуть в Україну у справі Павла Лазаренка

КРЕМЕНЧУК. – Американські слідчі, які найближчим часом прибудуть в Україну, допитають людей, причетних до справи експрем’єр-міністра України Павла Лазаренка. Про це Президент України Леонід Кучма повідомив на прес-конференції в понеділок, 28 серпня. Глава української держави з жалем констатував, що американські слідчі володіють більшим обсягом інформації, ніж їхні українські колеги. За словами Л. Кучми, людей, які замішані у справі П. Лазаренка, „не можна назвати чесними людьми”. Президент відзначив, що П. Лазаренко „зганьбив Україну, і з його руки виникли проблеми навколо Національного банку України”.

***Довідка УНІАН:** П.Лазаренко нині перебуває у в’язниці Сан-Франциско, США. Його звинувачують у незаконних фінансових операціях і відмиванні грошей на суму понад 100 млн. дол. Засідання Окружного суду Сан-Франциско щодо розгляду клопотання адвокатів П.Лазаренка про звільнення його із в’язниці на поруки перенесено на 13 вересня ц. р. Колишнього прем’єра було затримано у Сан-Франциско на прохання швайцарської влади у квітні 1999 року. Суд Женеви 29 червня 2000 року засудив заочно П. Лазаренка до 1.5 року ув’язнення. Колишній прем’єр зізнався у незаконних операціях з легалізації 9 млн. дол., проведених через швайцарські банки. Загальний обсяг незаконних операцій П.Лазаренка, за даними швайцарських слідчих, становить близько 880 млн. дол. Заступник Генпрокурора України Микола Обіхід підтвердив інформацію російських ЗМІ про зв’язки П.Лазаренка з посадовими особами Міністерства оборони Російської Федерації та бізнес-структурами в Росії. Зокрема він розповів, що це пов’язано насамперед з російським газом, поставками якого займалась корпорація „Єдині енергетичні системи України”. Про існування таких зв’язків, за словами М.Обіхода, свідчать банківські рахунки екс-прем’єра, на які російські компанії перераховували мільйони доларів. Адвокат Марина Долгопола, яка представляє інтереси експрем’єра в українських судах, незадоволена рішенням Окружного суду в Сан-Франциско перенести засідання щодо звільнення П. Лазаренка на поруки, оскільки, на її думку, не було підстав затягувати процес. Вона також запевнила, що тепер американські адвокати докладають усіх зусиль, щоб прискорити дату розгляду цього питання, тому вона не відкидає можливості, що судове засідання відбудеться раніше, ніж заплановано.*

УНІАН

Підробки в закордонних пашпортах українців

КИЇВ. – Співробітники Міністерства внутрішніх справ України виявили факти перетину нашими громадянами державного кордону з використанням закордонних паспортів з відбитками підробних печаток і штампів Консульського управління Міністерства закордонних справ, які свідчили про нібито службовий характер поїздки. Такі відбитки виявлено у 250 паспортах українських громадян, а загальна їх кількість може перевищувати 10 тисяч осіб. Підроби було виявлено в паспортах переважної більшості приватних підприємців, які вирушають для закупівлі товарів до Китаю. За це підприємці платили фірмі “Аскотур прогрес” від 150 грн. до 120 дол. США. Діяла ця схема впродовж двох років. Порушено кримінальну справу проти фірми.

УНІАН

Патріярх Філарет приїздить до США

Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет приїздить до США 22 вересня. Метою приїзду Патріярха цього разу є відвідини православних церков Америки, які приєдналися до Київського Патріярхату, та зустріч з українською громадою.

Створено Комітет зустрічі й організації перебування Патріярха Філарета в Америці. Згідно з інформацією Комітету, після приїзду його святість Філарет відслужить урочисту патріяршу Літургію з нагоди 2000-ліття Християнства, у сослуженні духовенства парафії свв. апостолів Петра і Павла о 10-ій год. у Ґлен Спей, Нью-Йорк, в суботу, 23 вересня. Після Служби Божої відбудеться святковий обід о 1-ій год. на оселі “Верховина” (**тел. 914-858-2524**).

Свято України в Ізраїлі

ЄРУСАЛИМ. (Кор. „Свободи” С. Глаз – телефоном). Минулої неділі в мальовничому парку Єрусалиму „Оранжові сади” відбувся дипломатичний прийом з нагоди 9-ої річниці незалежности України. Гостей вітали Посол України в Державі Ізраїль Дмитро Марков, прес-аташе Володимир Плачинда, інші дипломати. Звучали українські оперні арії, пісні, танцювальні мелодії, було багато квітів. У дружній, невимушеній атмосфері зустрілися посли усіх країни СНД, провідники европейських місій на Близькому Сході, старші дипломати і військові аташе багатьох західних країн, депутати ізраїльського парламенту, представники канцелярії прем’єр-міністра, Сохнуту, соціяльної служби. Прибули на прийом, зокрема, радник прем'єр-міністра Мала Гаворі, колишній посол Ізраїлю в Україні Цві Маген, голова Товариства єврейсько-української дружби Яків Сусленський. Присутні висловлювали надію, що Україна має перспективи подолати нинішні труднощі й вийти в число розвинутих держав, оскільки український народ впродовж тривалого часу переконливо доводив світові своє право на самостійність.

Рух пророкує...

(Закінчення зі стор. 5)

бах дискредитувати уряд В. Ющенка стала його перемога у „виборах Президента України“, проведених в рамках святкування 9-ої річниці Дня Незалежности України Всеукраїнським молодіжним об’єднанням „Молодь – надія України“ у суботу, 26 серпня, на майдані Незалежности у Києві. За В.Ющенка проголосували 33.7 відс. учасників акції. Леонід Кучма посів тільки друге місце (20.4 відс.), третє – Віктор Медведчук (12.6 відс.).

Загалом у голосуванні взяли участь 305 осіб. Слід наголосити, що молодь у цьому своєму виборі – не одна. Президія Всеукраїнського об’єднання „Батьківщина“ вимагає від Президента України, голови ВР та Генерального прокурора припинити провокації проти уряду В. Ющенка, зупинити „хвилю бруду, що ллється на громадян з 1-го державного телеканалу“ та засобів масової інформації, „захоплених олігархами“.

На думку керівництва партії, арешт чоловіка віце-прем’єр-міністра України Юлії Тимошенко можна розцінювати як продовження провокацій проти реформ уряду Віктора Ющенка з боку тіньових структур.

УНІАН

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нема то, як на Союзівці !

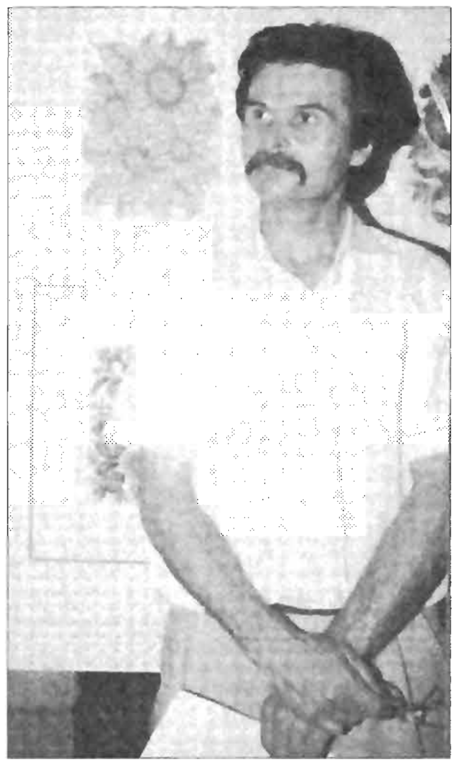
(Закінчення зі стор. 1)

тільки відпочити, подивитись плавацькі чи тенісові змагання, послухати мистецький концерт, та ще й потанцювати увечері.

Зокрема, великим зацікавленням втішалися спортові змагання з плавання й тенісу, що проходили усі три дні за участю 36 плаваків, в більшости молодшого віку, і понад 50 тенісистів. Про висліди буде надруковано в наступних числах „Свободи", лише згадаємо, що змагання проходили під вмілою опікою наших спортових організаторів, які як завжди, посвятили багато часу та знання, щоб все пройшло якнайкраще.

Ще у п'ятницю, 1 вересня, коли увечері зібралися численні гості і змагуни, відбулася забава під звуки двох оркестр – „Луни" і „Зони", а в суботу і неділю пригравали до танцю оркестри „Темпо" і „Золота Булава". В суботу, 2 вересня гості перед забавою мали приємність побувати на концерті, в якому виступав танцювальний ансамбль „Сизокрилі", під проводом Роми Прийми-Богачевської, бандуристок Алли Куцевич і Людмили Грабовської, а також популярного тепер дуету молодих дівчаток Лідії і Ґабрелі Орос. Особливу музичну насолоду одержали гості в недільному концерті зі співу Оксани Кровицької, неперевершеної „Мадам Баттерфляй" з Нью-йоркської міської опери, яка співала при акомпаньяменті піяніста Томи Гринькова.

Любителі образотворчого мистецтва мали нагоду полюбуватися виставкою, а то і купити картини трьох наших митців, що виставляли свої праці – Віталія Литвина, Тараса Більчука і Андрія Пікуша. Не забракло також традиційного в американському побуті так званого „барбекю", тим разом у формі печеної свинки, яку закупив, смажив і продавав Андрій Челек, а дохід із цієї продажі у сумі 500 дол. призначив на потреби „Союзівки".

Художник Андрій Пікуш виставляє свої твори на Союзівці

Як завжди у цей традиційний пікнік в кінці літа серед гостей можна було бачити багато молоді, відповідно, святочно або по-відпочинковому одягненої, не бракувало також дітей, що приїхали з батьками і радісним сміхом доповнювали безжурну атмосферу нашої популярної відпочинкової оселі. На Союзівці було досить місця для кожної вікової групи, а Господь, що здається має нашу оселю в особливій опіці, хоронив її усі три дні від зливних дощів і дозволив радуватися сонцем, теплом, а з тим – купіллю та мандрівками по так знаних стежках і закутках. Слухаючи про дощі та бурі, що проходили довкруги Нью-Джерзі, гості знов і знов потверджували, що таки „нема то, як на Союзівці"!

Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове гарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5,000 долярів.

УНСоюз ґарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (P-20), чи платне до 65 року життя (P-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Issue age	Premium Per $1.000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1.000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800

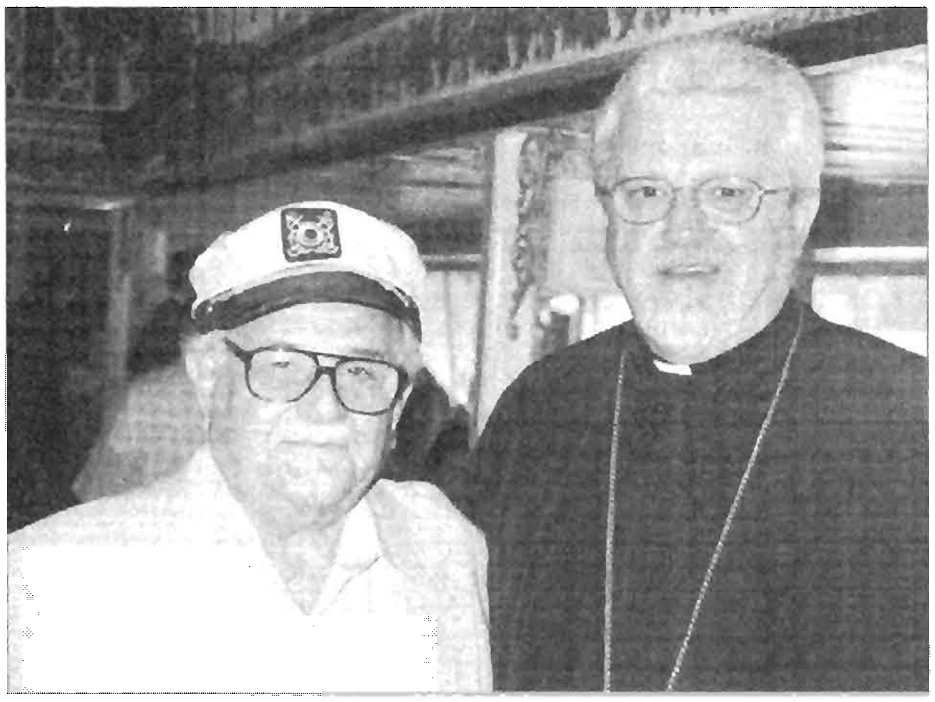
Name....................................Br.....................Policy#....... ....
Current Age................................Amount applied for $........................
Adress..
....
Tel..SS#...
Beneficiary (name)... ....
Address...

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

ХОЧЕТЕ МАТИ ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ – ВСТУПІТЬ В УНС!

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пітсбурґ вшанував ювілей української радіопрограми

Архиєпископ УПЦ Антоній (праворуч) привітав Михайла Комічака з 50-річчям української радіопрограми.

Михайло Корчинський

Українці Пітсбурщини зустрічали липень із особливим піднесенням. У цьому році українській радіопрограмі сповнилось 50 років. Нею безперебійно керує інж. Михайло Комічак. За півстоліття щонедільна авдиція стала невід'ємною частиною українського Піттсбургу. Михайло Комічак – це феномен на нашому громадському небосхилі. Син давніх еміґрантів зі Західньої України, виростав у містечку МекКіс Гокс біля Пітт-

(Закінчення на стор. 15)

Українські психіятри шукають засобів проти епідемії самогубств

Під таким заголовком 19 травня ц.р. в офіціозі „Американської Психіятричної Асоціяції" – вміщена стаття „Психіятричні новини". Її автор обговорює виступ психіятрів з України, котрі приїхали до США, щоб узяти участь у Першій міжнародній конференції „Самогубство – справа смерти і життя". Лікарі-психіятри із Дніпропетровська, подружжя Євген і Людмила Юрієви, під час конференції, що відбулася в Атланті у Президентському центрі Картера, говорили про труднощі у запобіганні і лікуванні самогубства в Україні, зокрема після розпаду Совєтського Союзу.

На їхню думку, в російській культурі самогубство рідко вважалося ознакою психічної хвороби, але радше людським правом. Після розпаду „комунізму" в Україні почалася фіксуватись правдива статистика самогубства, котра виявила, що у 1999 році в Україні сталося 31.9 самогубств на 100,000 населення, коли в США їх було лише 11.4. Вказувались такі причини: хвороба, пов'язана з Чорнобилем, економічні труднощі, політичний тиск, вперше подано – „релігійні впливи".

З упадком комунізму, коли була усунена заборона релігії, в Україні пустили паростки біля 1000 псевдо-релігійних сект. Багато з них мають спосіб думання, подібний до американських культів смерти. У 1999 році самогубство було в Україні третьою причиною смерти, після хвороби серця і мозкових судин. Українські психіятри зокрема виступали також у Вашінґтоні, де доповідали перед місцевими психіятрами і релігійними провідниками.

Це відбулося у теологічній семінарії ім. Веслі Американського університету, де їхня дочка, також психіятр, відбуває аспірантуру. Розказуючи про лікування осіб, що робили самогубні спроби, вони підкреслили, що донедавна воно було справою рук тільки психіятрів.

Україна не мала інших працівників у цій ділянці. „Тепер ми вже маємо своїх психологів, психотерапевтів, соціяльних працівників та інших, які займаються профілактикою психічного здоров'я. Покищо лікування базується переважно на психотерапії, бо так звані психотропні ліки у великому дефіциті".

Д-р Олег М. Волянський

Вакаційна школа – коротка, проте корисна

Сьома щорічна вакаційна школа під опікою української православної катедри св. Володимира в Пармі, Огайо, діяла від 26 до 30 червня. Цього року у шкільній програмі взяло участь 73 дітей. „Свята Літургія" була головною темою програми. Крім того, лекції були присвячені іншим питанням релігії, музики, мистецтва. Діти також вшанували пам'ять жертв голодомору в Україні, відвідавши пам'ятник жертвам голодомору, споруджений на катедральному дворі, де поклали вінок квітів. Окремою програмою для батьків дітей закінчено навчання в п'ятницю, 30 червня.

Діти школи, духовенство і вчителі вакаційної школи при українській православній катедрі св. Володимира в Пармі, Огайо.

Патріотичні дії меценатів

У пресовому повідомленні Української канадської фундації ім. Тараса Шевченка від 17 травня 1999 року читаємо: „Завдяки жертвенности бл. пам'яті Стефана і Михайла Піцюри з Торонто, майже чверть мільйона долярів передано у спадок Українській канадській фундації ім. Тараса Шевченка для підтримки академічних видань про Україну в ділянках суспільної та гуманітарної науки. Бл. пам'яті Стефан і Михайло Піцюри створили Цільовий фонд, відокремлений від інших фондів при Шевченківській фундації для того, щоб забезпечити більшу суму грошей для субсидій в ділянках української історії, географії, соціології, політики та економіки. В додатку до заповітів, зроблених покійним дядьком Стефаном в сумі 52,105 дол. та покійним братом Михайлом в сумі 130,079 дол., Євгенія Піцюра-Швець вручила чек в сумі 10,528 дол. президентові Шевченківської фундації Андрієві Гладишевському...".

Євгенія Піцюра-Швець сказала: „Мені дуже приємно підтримати мрії брата і стрийка - видавати наукові праці про сучасну Україну. Я певна, що разом з Шевченківською фундацією ми реалізуємо їхні бажання".

Михайло Піцюра народився в с. Зарайсько Самбірського району на Львівщині. Закінчив учительську семінарію в Самборі. Брав активну участь у патріотичних молодіжних організаціях, любив українську книжку, мав чималу бібліотеку, яку безжально знищили червоні „визволителі". Пішов добровольцем до Української дивізії „Галичина". Після Другої світової війни приїхав до Канади, де в Торонто жив його батько Іван. Упродовж усього життя збирав книжки про Україну, мріяв видати збірку цікавих матеріялів про Самбірщину (на жаль, не встиг цю мрію здійснити). Світлої пам'яті Михайло Піцюра був активним у громадському житті, входив до Братства комбатанської організації, був секретарем знаменитого хору „Бурлаки", редагував книжки. Всі свої заощадження заповів Українській канадській фундації на видання книжок про Україну.

Стефан Піцюра походить із того ж села. Він закінчив учительську семінарію і від 1927 по 1939 рік учителював. Був мобілізований до польського війська, потім його заарештували більшовики, запроторили до Сибіру. По завершенні Другої світової війни йому пощастило потрапити до Канади. Працював у банку в Торонто, вчителював в українській школі при церкві св. о. Миколая, а також в Українському національному об'єднанні, був адміністратором часопису „Вісті комбатанта", опікувався українською молоддю Торонто. Мріяв видати книжку про Україну.

Євгенія Піцюра-Швець доклала чимало зусиль для втілення в життя благородних плянів брата і стрийка. Вона не лише довела ту справу до юридично-організаційного завершення, а й додала до цього фонду ще й свої кошти. Віриться, що саме вона невдовзі візьме до рук перші книжки, видані коштом родинного фонду.

Нещодавно Євгенія Піцюра-Швець мала в Торонто зустріч із виконавчим директором Ліґи українських меценатів Михайлом Слабошпицьким із Києва. Це були ділові переговори з участю адвокатів пп. Чумака та Франка. Їхнім підсумком став початок співпраці Цільового фонду ім. бл. пам'яті Стефана й Михайла Піцюрів та Євгенії Піцюри-Швець з Лігою українських меценатів, під чиїм наглядом має з'явитися перша зі задуманих меценатами книг. Це буде збірка важливих матеріялів з історії України, адресована вчителям середніх шкіл. Виконавчий директор Шевченківської Фундації Лідія Шаварська підкреслила: „Канадці українського походження відіграли важливу ролю у забезпеченні академічних видань у зв'язку з Україною... Ця жертвенна спадщина бл. пам'яті Стефана і Михайла Піцюрів та щедрий дар Євгенії Піцюри-Швець допоможе Шевченківській Фундації забезпечити продовження цієї традиції в наступному тисячолітті. Сподіваємося, що їхній приклад заохотить інших зрозуміти місце України та українців у світі".

Прес-служба Ліґи українських меценатів

Вивчення українознавства у Колюмбійському університеті

У нинішньому 2000-2001 академічному році у Славістичному департаменті і в Інституті Гаррімана Колюмбійського університету проводитимуться навчання українознавчих дисциплін на різних рівнях.

Д-р Антоніна Березовенко, гість із Києва, викладатиме курс української мови для початківців І і ІІ ступенів (число курсу 47047) в понеділки та середи, від 4:10 до 5:25 год. Для тих, що мають вже початкове знання І і ІІ ступенів (число курсу (53296) навчання буде проходити в понеділки і середи, від 6:10 до 7:25 години. Поряд із навчанням мови, гість із Києва плянує також провести серію круглих столів з питань мовної політики і мовного плянування в Україні.

Д-р Віталій Чернецький в осінньому семестрі буде викладати курс „Вступ до української літератури: XX століття". Число курсу (52652, дні занять: вівторок і четвер, в годинах 5:40 - 6:55.

Тим, хто бажає поглибити своє знання з української мови, літератури та культури, пропонуються індивідуальні курси. Заняття відбуваються у Гамільтон-голі.

Для зацікавлених подаємо, що д-р Джон Тедстром в осінньому семестрі буде викладати курс „Політика США у відношенні до країн СНД" в понеділки, від 11 год. ранку до 12:50 год., у кімнаті 901 ІАБ.

Додаткову інформацію можна отримати у Департаменті слов'янських мов **(212) 854-3941** та в Інституті Гаррімана **(212) 854-4623.**

Український американець-винахідник не цурається свого коріння

Я вперше в житті тримав у руках американські технічні патенти. Все виглядало досить просто в оформленні. Вгорі, у лівому верхньому куті, було написано „United States Patent", а трохи нижче - Lyzohub. Очевидно, навіть люди, далекі від англійської мови, можуть зрозуміти, що оте незвичне для нашого ока Lyzohub є традиційно українське козацьке прізвище - Лизогуб.

Володимира Лизогуба я маю приємність знати заочно, з пари телефонних розмов та з рідкого листування. Але навіть цих не частих контактів вистачило, щоб зрозуміти глибину обізнаности та цікавости до життя цієї людини. Згадані патенти спрямовані на запевнення безпеки пасажирів під час аварії та уникнення пожежі паливної системи автомобіля.

Американські патенти земляка (родом Лизогуб з села Карабинівка Павлоградського району на Дніпропетровщині) наштовхнули мене на невеселі думки щодо долі нашого народу.

Доля В. Лизогуба типова для нашої політичної еміґрації. Син розкуркуленого, він опухав з голоду у жахливому 33-му році. Потім лютувала „єжовщина", Друга світова війна і не менші поневіряння. У своїх спогадах В. Лизогуб пише: „Мені стало зрозуміло гасло комуністів - знищити куркуля як клясу". І нищили. Коли не фізичною розправою та голодом, то примусом полишити Батьківщину. Так степовик Володимир Лизогуб опинився за кордоном.

Наші люди до праці не ледачі. Хіба порівняти стартові можливості пересічного американця з тими, що мав у своєму розпорядженні Володимир Лизогуб? Все треба було починати вчити з нуля: мову, іншу ментальність населення, традиції тощо. Це іспит, котрий приймає саме життя. Він його успішно склав. І ось вже не один рік успішно трудиться провідним конструктором у світовому центрі автомобілебудування - Дітройті. Творить патенти, удосконалює виробництво, зміцнює могутність Америки. Але могло бути так, що свої сили й талант цей здібний чоловік присвятив би Україні. Країні, котру він і тепер любить глибоко й щиро. Як й інші українські патріоти в діяспорі, він перебуває у постійному контакті з Україною. Допомагає пресі, національній Церкві, всім, кому може.

Радіє моє серце, коли беру до рук стандартні аркуші з кресленнями та табличками із написом „United States Patent" Lyzohub. Як не прагнули колонізатори з усіх усюд перетворити нас на націю сала й шароварів - не вдалося. А кращі сини народу не цураються свого коріння, куди б їх не закинула доля. Це стверджує кожним днем свого життя український американець-винахідник Володимир Лизогуб.

Фідель Сухоніс,
Дніпропетровське

ЩО? ДЕ? КОЛИ?
КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

12-14 вересня – початок навчання Музичного Дошкілля під проводом Марти Шлемкевич-Савицької. Інформації та вписи: **(908) 276-3134 або (973) 374-8079.**

◆

16 вересня – Братство св. Андрія при Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозваного влаштовує перший річний пікнік на **церковній площі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.** Поч. о 12-ій год. дня.

◆

16 вересня – відбудеться доповідь д-ра Сергія Білоконя на тему:„ Історичні джерела про масовий терор СРСР". Поч. о 5-ій год. вечора в домі НТШ **(63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями у Нью-Йорку). Тел.: (212) 254-5130.**

◆

17 вересня – УВАН у США та УМ у Нью-Йорку запрошують на вшанування Любови Дражевської з нагоди її 90-річчя – в Українському Музеї **(203 Друга Авеню в Нью-Йорку)** о 3-й год. по пол. (після відкриття виставки Галини Мазепи). **Тел.** УМ: **(212) 228-0110.**

◆

17 вересня – „Пікнік подяки" Української Федеральної Кооперативи „Самопоміч" у Філядельфії . Початок о год. 1-ій по пол. на „Тризубівці".

◆

23 вересня – відбудеться Український фестиваль у парку **Malapardis (Malapardis Road, Hanover Township, NJ)** від 11-ої год. ранку до 6-ої год. веч. Забава в готелі Рамада **(Route 10, East Hanover, NJ)**, Поч. о 9-ій год. вечора. **Тел. : (973) 644-4920.**

◆

24 вересня – Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет відправить Службу Божу в Православній церкві св. Михаїла в **(Uniondale, Long Island).** Початок о 10-ій год. ранку.

Зустріч Патріярха Філарета з громадянством відбудеться о 6-ій год. вечора в Українському Інституті Америки **(2 East 79th Str., New York).**

◆

1 жовтня – ОДВУ та УНС влаштовують відзначення 100-ліття з дня народження інж. Степана Куропася. Поч. о 1-ій год. по пол. в Українському Культурному осередку в Чикаго **(2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622). Тел.: (773) 489-1339.**

◆

30 вересня – пленарне засідання Товариства Українських Інженерів Америки ТУІА. **(East 79-th St., New York).** Реєстрація о год.11-ій ранку.

◆

30 вересня – забава при звуках оркестри „Буря" в Домі Української Молоді при **301 Palisade AVE. Yonkers, NY.** Поч. о 9-ій год. вечора. Вступ 30 дол. від особи.

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. **Тел.: (973)-292-9800, дод. 3040).**

УКРАЇНА І СВІТ

Роздуми над могилами, від яких відвернулась незалежна Україна

Відкритий лист віце-прем'єр-міністрові України Миколі Жулинському

Високоповажаний пане!

Цим листом я хочу порушити питання національної святині, а саме Берестецького меморіялу „Козацькі могили". З великою прикрістю доводиться констатувати, що за роки незалежности там не зроблено найменшого поступу.

Дивною виявилась сама поява Берестецького меморіялу. Адже споруджувався він, як відомо, не з ініціятиви українського народу, а з волі його поневолювачів, що фактично стало нечуваним в історії випадком. Пляни окупантів були цілком зрозумілими. Щоб перекреслити існування українського народу, потрібно було спотворити його історичне минуле. Побудовою на козацьких кістках Берестецького меморіялу московська імперія позлочинному зазіхнула на найсвятіші сторінки нашої історії. Перед світом вона хотіла задемонструвати, що національно-визвольна війна під проводом Богдана Хмельницького не велась за Україну, а за „царя, вєру і отєчество", а Переяславська угода, що прийшла за Берестецькою трагедією, стала звершенням „природних устремлінь" українського народу. Само будівництво меморіялу в 1912–14 роках супроводжувалось інтенсивною шовіністичною пропаґандою. Але дальший хід подій засвідчив, що московська імперія сильно прорахувалась. Берестецький меморіял став національним Пантеоном.

Меморіял „Козацькі могили", як і весь український народ, пережили складні часи. Через святі місця пройшли різні завойовницькі орди, кожний глумився по-своєму. І все ж таки найбільшого глуму ця духовна святиня зазнала в часи будівництва „світлого майбутнього". Чого тільки варвари там не виробляли! Божий храм, де в саркофагах покоється кістки наших предків, було перетворено на стайню, а козацькими черепами нелюди грали в футбол. На святих місцях, замість пам'ятників, будівничі „щасливої епохи" будували свинарники. Нині ми можемо сказати, що то були колоніяльні часи, коли український народ не міг оберегти своєї святині від наруги.

І ось Україна стала незалежною державою. Нині меморіял „Козацькі могили" набуває ще більшої значимости. Міністерство культури оголосило конкурс на найкращий проєкт розбудови меморіяльного комплексу. Було остаточно окреслено територію Берестецького меморіялу і оголошено її державним заповідником. Правда, що й понині годі зрозуміти, чому той заповідник переіменували на „Поле Берестецької битви", а не залишили давно прижиту в народі назву „Козацькі могили"?

Як же ми сьогодні ознаменовуємо оте святе місце України, до якого, між іншим, колись з поклоном приходив сам Шевченко? Скажу відверто, що теперішнє враження від відвідування національної святині залишає гнітюче відчуття. Передовсім воно вражає своєю бездоглядністю і запущеністю. Берестецький меморіял хоч і було проголошено державним заповідником, однак держава не взяла його під належний контроль. Цим скористалося місцеве чиновництво, яке розпочало будівництво приватних будинків. Щоб надати заповідній території ще більшої екзотичности, колгосп без будь-якого погодження приступив до створення там декількох ставків. Вже навіть були розпочаті екскаваторні роботи. Але несподівано із землі почали виколупувати людські кістки. За рішенням суду роботи були припинені. Однак, вандали все таки встигли знівечити чималу ділянку святої землі. І ніякої відповідальности, ніякого осуду.

Природно, що вандалізм місцевих властей викликав справедливе обурення патріотичної громадськости. Першим на захист національної святині став тодішній директор меморіялу Павло Лотоцький. Громадський комітет, який було створено в 1992 році на північноамериканському континенті для доброчинної підтримки Берестецького меморіялу, практично перетворився на комітет для його захисту.

Які ж практичні осяги від оборонної акції? Правду кажучи, особливих осягів й не було. У вищих керівних державних структурах питання Берестецького меморіялу виявилось непопулярним: в країні панує економічна криза, тому державі зараз не до Козацьких могил. Директор-подвижник був змушений піти на пенсію. Натомість поставили людину безініціятивну і, як не дивно, байдужу до долі Меморіялу. Роботу нашого комітету теж прийшлося призупинити, а зібрані нами, хоч і невеличкі, фонди заморозити. Вони неодмінно будуть передані Берестецькому меморіялові, але у відповідний час і для здійснення конкретного проєкту. Ентузіязм у людей помітно охолов. Тим часом в колишньому монастирському приміщенні, де сьогодні тісняться і музей, і дирекція, місцеві можновладці створили собі затишне місце, де розважалися чаркою. Місце спокійне, а найголовніше – осторонь від людського ока.

Через рік Україна відзначатиме 350-річчя Берестецької битви. Як же ми ознаменуємо пам'ять про тих далеких наших національних героїв, які віддали своє життя за свободу України? Нам все таки хочеться вірити, що нинішній уряд, незважаючи на важкі часи і на протидію імперських сил, які тепер особливо озлобились проти Української держави, все таки повернеться обличчям до своєї національної святині і зробить все, щоб власні діти йшли по науку саме до неї, а не рились на чужих ідеологічних смітниках.

Вірослав Лобур,
голова Українсько-Американського комітету сприяння меморіялові „Козацькі могили"

Друкується зі скороченнями.

Ліда Палій – київським ліцеїстам

Ліда Палій

У Київському державному ліцеї „Універсум" побувала відома поетеса й художниця, канадська українка з Торонто Ліда Палій. Враховуючи те, що у ліцеї навчається понад 200 обдарованих дітей, вона привезла з собою й найбільш складну частину свого багатотомного книжкового дару – енциклопедію, підручники для старшоклясників, довідникову й пізнавальну літературу англійською мовою. Крім власної бібіотеки, книжки для українських дітей письменниця зібрала серед доброчинців діяспори.

ЗАКАРПАТТЯ – КРАЙ УКРАЇНСЬКИЙ

Три ювілейні зустрічі

Минулого червня відбулися три ювілейні зустрічі на Закарпатті, у яких взяли участь представники діяспори.

Згадували хустські гімназисти

Коли в липні 1997 року випускники гімназії з 1942 року зустрічалися з нагоди 55-річчя випуску, виникла думка, щоб наступну зустріч провести в 2000 році, бо це ювілейний рік християнства, а подруге, наші ряди, на жаль, рідшають. Отож тепер прибуло майже 20 колишніх з 1942 року, матурантів з дружинами чи чоловіками та кілька учнів гімназії з інших років. З-за кордону приїхали Іван Черешня, Осип Данко (випускник 1945 року), Василь Маркусь з США та Іван Пилип з Праги.

24 червня в будинку колишньої гімназії відкрив зустріч проф. Василь Худанич. Доповідь виголосив Петро Кучернюк, директор середньої школи, яка намагається бути спадкоємцем колишньої гімназії. Проф. В. Маркусь поділився спогадами на тему „Люди і справи в Хустській гімназії 1936-42рр. (очима учня)". Доповнив цю доповідь І. Пилип своїми спогадами про колишніх учнів гімназії в Чехії і Словаччині. Єпископ Іван Маргітич, випускник Хустської гімназії в 1941 році, говорив про своє духовне і національне визрівання в Хусті.

Річниця Ковнерських подій

Це 58-ма, не кругла річниця, але ініціятори вирішили відзначити її, бо живих учасників щораз меншає. Спонзорували цьогорічну зустріч Всеукраїнське товариство „Просвіта" та Братство „Карпатська Січ", а допомогу надали міська і районна адміністрації та ґарнізон української армії в Мукачеві.

25 червня перед будинком каштелю Ковнера, де колись угорські фашисти катували молодих українських патріотів, почалося меморіяльне віче. Під звуки державного гимну України, що його грала військова оркестра, складено квіти і вінки на пропам'ятній таблиці, на стіні каштелю. Виступали професори В. Худанич і В. Маркусь, ініціятори святкування. Владики І. Маргітич відправив Панахиду за душі упокоєних ковнерівців. Палку і глибоку змістом промову виголосив місцевий просвітянський діяч Софілканич.

Опісля відбулися науково-практична конференція в Будинку офіцерів (колишня Торговельна академія). Доповіді виголосили В. Маркусь – „Моє керування політичним підпіллям в середніх школах Закарпаття в 1941-42 роках", Олекса Хланта – „Політична діяльність ковнерівців в 1945-50-их років", Михайло Петричко – „Боротьба ковнерівців проти большевиків після 1945 року", Микола Папарига – „Осередок юнацтва ОУН в Мукачівській гімназії", Михайло Шваб – „Мукачівська Торговельна академія – кузня патріотів України".

Спільним обідом, влаштованим керівництвом офіцерського будинку, закінчено цю зустріч. Організаційними справами на місці займалися М. Петричко і Юрко Бісун.

Наукова конференція в Ужгороді

Сьома міжнародна Карпатознавча конференція відбулася 26 червня цього року в Ужгородському державному університеті. Її спонзорували Закарпатська обласна державна адміністрація, Обласна рада, Ужгородський університет та Комісія зв'язку й інформації закарпатських українців у діяспорі (КоЗІ).

Конференцію відкрив ректор університету Володимир Сливка (він же голова оргкомітету), промовляли ще представники від обласної адміністрації та Олекса Мишанич – від Асоціяції україністів у Києві. На пленарній сесії виступали з доповідями: В. Худанич – „Возз'єднання Закарпаття з Україною і сучасність"; В. Маркусь – „Закарпатська діяспора на Заході після Другої світової війни" та Михайло Болдижар – „Політикиправові аспекти возз'єднання Закарпатської України з Україною". У двох секціях, історично-політичній та культурно-гуманітарній, виголошено 32 доповіді.

Учені з України (з Києва, Галичини і Закарпаття), Словаччини та Угорщини доповідали на теми політики, права, економіки, етнології і екології. Про Православну Церкву на Закарпатті після 1944 року доповідав Осип Данко з США.

Увечорі 26 червня відбулася в готелі „Дружба" спільна вечеря для доповідачів і організаторів, яку влаштувала КоЗІ. Матеріяли конференції становитимуть основу чергового карпатознавчого збірника.

В. Маркусь,
Чикаго

Чи сироти виростуть українцями?

За дорученням Організації допомоги сиротам в Україні я відвідав дитячі будинки у Харкові, Києві, Броварах, Луцьку та інших містах. Скрізь ми зустрічалися з дітьми, передавали подарунки від добродіїв з діяспори, вислуховували щирі, зворушливі подяки. Водночас важко було не зауважити, що темп відродження української мови і культури уповільнився. Ось лише окремі спостереження.

У Харкові назви вулиць та інші вивіски подані російською мовою, місто занедбане, серед міста стоїть статуя Леніна. Люди похмурі, неприязні. Київ – прекрасна столиця нашого народу, на вигляд – західньоевропейське місто. Правда, вуличні написи – українською мовою, але на базарах, в крамницях – скрізь російська мова. По кіосках немає українських газет, тільки російські, те ж саме – на залізничних станціях. Треба йти на пошту, щоб отримати українську газету. О. Омельченко чимало зробив для нашої столиці, проте, якщо йдеться про масове утвердження української мови в місті, у школах, в уряді, то цього немає.

А ось наша святиня – Печерська Лавра. Невже це не гріх – допустити до найрідніших наших духовних скарбів чужинецьких наставників? Осередки культури належно не розвиваються, школи, музеї, бібліотеки в Україні клигають через брак коштів. Платні, що наші вчені її отримують, не вистачає на оплату помешкання, електрики, газу, води, загального прожиття. Не дивно, що велика кількість інтелігенції виїздить на будь-які роботи за кордон, аби хоч від голоду рятуватись. Відвідуючи сиротинський дім „Зірка" в Києві, де проживають 700 дітей до трьох років життя, ми не почули від виховниць української мови. Чому ж не зверне свою увагу на таке крайнє занедбання посадник Києва, що утримує цей сиротинець? Чи ж немає щирих українських жінок, які доглядали б наших сиріток і навчали б їх молитви, мови, рідного світогляду?

Національному розвиткові дуже сприяло б творення, за сприяння уряду, молодіжних організацій Пласт, СУМ, „Просвіта", „Відродження". Це стало б фундаментом для побудови здорової й міцної національної спільноти. Комуністи в Києві творять знову комсомоли, піонерію, жовтенятські організації, позначені ворожим духом супроти державної незалежности рідного народу.

Звісно, є й декілька світлих вражень з поїздки в Україну. Наприклад, місто Чернігів поволі приходить до зрозуміння ваги і значення української культури. Школи узялися до пильної праці – вивчають українську мову під проводом доброго опікуна Володимира Стельмаха, провідника народної освіти.

Після мандрівок українською землею хочу висловити вдячність тим вірним синам і донькам нашого народу, які за найважчих побутових обставин вірно й безкорисливо працюють на користь народу: Олі Мороз, Тетяні Скрипник, п. Кирієнко та іншим членам організації (під керівництвом подружжя Марії та Івана Йовиків).

Харків. Тамара Май (на світлині – зліва) утримує 34 сироти.

Організація допомоги сиротам України опікується сиротами, число яких зросло до 1400. Кожна сирота отримує піврічно по 90 долярів на життєві потреби. В організації працюють добровольці, які не отримують жодної винагороди. Честь цим доброчинцям!

Мирон Луцишин,
Фінікс, Арізона

Луцьк. Зустріч з сиротами.

Коротич. Скромний сирітський сніданок.

Бровари. Члени нашої організації з дітьми .

Такий інтернат – єдиний в Україні

Ми побували в Залуцькому інтернаті, де утримують невиліковних дітей. Нам дозволили поспілкуватись з працівниками та подивитись на дітей. Це не лікарня, а інтернат для інвалідів, де перебувають „найважчі" діти.

В Україні є тільки один такий інтернат. Всього в інтернаті є 140 дітей з різними вадами, понад 80 відсотків з них – психічно хворі, які не можуть навіть розмовляти, багато з дистрофією та іншими вадами Словами неможливо про це розповісти, після побаченого ми довго приходили до рівноваги.

Територія інтернату досить велика. Приміщення – велике, досить чисте, хоча потрібний ремонт. У спальнях – чисто застелені ліжка, ковдри і постіль чисті, але старі. Діти дуже бідно одягнені, їм потрібний одяг, але фінансування інтернату не дозволяє купувати речі, всі думають лише, як прогодувати дітей. На кухні було чисто, на газовій плиті варили обід, всі каструлі чисті, повари теж були охайними. Варили борщ, кашу, молоко.

Ми бачили меню на той день. Правда, хліб привозять з Коломийського хлібокомбінату сірий і неякісний. Коли він постоїть один день, то скисає і всередині тягнеться. Всі діти їдять перетерту їжу і більшість з них годують, бо вони неспроможні самі їсти. І якщо такий хліб покласти в молоко, воно відразу скисає.

На дворі був червень, але діточки ще не їли ні овочів, ні фруктів, а їм це дуже потрібно. Для них найбільше потрібні одяг, харчування і постільна білизна, коцики, ковдри, пеленки, памперси і багато вітамінів. Діти, психічно хворі, практично не розмовляють, але коли ми принесли печиво і цукерки, то на їхніх зболілих дитячих личках побачили радість. Ми розмовляли з директором інтернату Ольгою Берлад і питали, чи то діти „Чорнобиля", але вона відповіла, що ні... Один Господь Бог це знає, це так, чи ні.

Всього працює в інтернаті 106 осіб, на одну няньку припадає 9 дітей. Є 5 медсестер і лікар, масажист.

Діти обділені материнським теплом, затишком дому. Ми не знаємо, як їм допомогти. Директор Ольга Берлад сказала, що коли б вона мала 50 тисяч гривень, то уклала б з колгоспом договір і він постачав би свіжий хліб, м'ясо, овочі, крупи і все інше. Тепер їм дають продукти неякісні та ще й з великими націнками.

Павлина Турчин, сестра **Вероніка Петрук** (Згромадження Мироносиць), **Галина Микитюк, Анна Петрук, Михайло Микитюк.**
м. Коломия

Подарували дитині майбутнє

Далеко в галицькім селі Волостків Мостиського району Львівської области уродилась дитина – без ручок і з однією ніжкою. На ім'я Оксана Олешко. Тепер їй одинадцять років. Коли свого часу появилась звістка про нещасну дівчинку у газеті „Високий Замок", добрі люди в США рішили подати поміч. Потрібні інформації зібрала Марія Гаврилюк зі Львова (що вже шість літ працює в Нью-Джерзі) і передала їх д-рові Христині Дурбак. Зворушена недолею дитини д-р Дурбак негайно замовила своїм коштом потрібні протези на львівському заводі.

І пише Оксанка листа – своїми новими ручками: „Я вже нарешті маю ручки, хоча не свої, але маю. Не можу передати вам словами, яка я рада вашою допомогою. Ручками я вже навчаюся писати, щось брати – вони мені так сподобались, що я прокидаюсь зранку і зразу їх одіваю". Оксанка вже у четвертій клясі, вчиться на відмінно, почала вивчати англійську мову. От так Оксані відкрилося майбутнє і почала нове життя на радість своїм батькам, Світлані і Богданові Олешкам, які вдячні за несподівану поміч д-рові Христині Дурбак та родині Гаврилюків – Марії, Ромі і Вікторії зі Львова.

Оксана Олешко з мамою.

Дора Рак,
Мейплвуд, Н. Дж.

Христина Дурбак – філантроп з Нью-Джерзі, голова організації World Information Transfer в Нью-Йорку, асоційованої в Об'єднаних Націях на статусі консультативної недержавної організації, зі завданням ширити інформації про екологію і вплив довкілля на здоров'я, також висилає медичне влаштування до шпиталів в Україні. Д-р Дурбак – психоаналітик, має свої бюра в Нью-Джерзі і Нью-Йорку.

Епархіяльна конференція – 2000

2000 рік відзначено різними формами і способами. В цьому наша церква, тобто епархія св. о. Миколая в Чикаго, не вийняток. Почавши з осени 1995 року, з ініціятиви та під духовним наглядом Владики Михаїла Вівчара, створено комітет, завданням якого було допомогти нашим парафіям ввійти в нове XXI століття.

Комітет вирішив, що річні епархіяльні конференції будуть найкращою методою такого навчання. Мета таких конференцій – дати вірним змогу краще пізнати нашу багату духовну і літургічну спадщину, щоб відродити наші парафії.

Перші три такі конференції відбулися в Чикаґо, Дітройті і Міннеаполісі. Зосереджувалися над такими питаннями: хто ми? яке наше майбутнє?

Четвертою річною епархіяльною конференцією, організованою парафією Успення Пресв. Богородиці у Фініксі, Арізона, розпочато першу зі серії чотирьох конференцій. Провадив конференцію Микола Самра, єпископ помічник Мелхітської епархії в Америці. Наш Владика Михаїл запросив Владику Миколу провадити і надалі цими конференціями. Завдяки Владиці Самрі, Мелхітська Церква в Америці процвітає і росте.

На п'яту епархіяльну конференцію, організовану парафією Різдва Пресвятої Богородиці в Лос-Анджелесі, приїхало біля двісті учасників з середньо-західніх і західніх штатів Америки і навіть з Канади. Два місяці напередодні нового тисячоліття учасники з ентузіязмом вітали пляни на майбутнє.

На світанку XXI століття це зовсім оправдано, що будівничі й архітектори наших парафій й громад епархії св. о. Миколая проведуть шосту епархіяльну конференцію в центрі епархії в Чикаго.

Учасники розглядатимуть тему: управління Церкви. Правильне орудування своїм часом, талантами і здобутками творять тривкий фундамент церковного життя.

Заохочуємо вас повідомити про вашу участь в епархіяльній конференції, що відбудеться в Чикаго 6-8 жовтня 2000 року в готелі Chicago Marriott O'Hare. Просимо телефонувати на число **(773) 625-4833.** Це головне бюро конференційного комітету, де Мотря Дурбак, Ґерда Бардиґула і Христина Гайда радо поможуть вам.

Також можна телефонувати до епархіяльної канцелярії на число: **(773) 276-5080,** або наш вебсайт **www.stnicholaseparchy.org.**

Христина Гайда,
Чикаго.

Конвенція УПЛіґи в Сан-Дієґо

20–23 липня ц. р. у Сан-Дієґо, Каліфорнія, відбулася 53-тя конвенція Української Православної Ліґи, з участю біля 200 осіб із парафій різних частин США. Щорічні конвенції відбуваються у різних місцях, із широкою програмою викладів, семінарів, дискусій та звітів з церковно-громадської діяльности. Цього року Каліфорнія вперше стала місцем конвенції УПЛіґи, як і вперше у своїй історії місцева громада св. Покрови вперше була господарем такої велелюдної зустрічі своїх одновірців. Місцевий відділ УПЛіґи на чолі з Ґері Гебетом, церковна управа і сестрицтво св. Покрови на чолі зі своїм настоятелем о. Ігорем Мірощенком сприяли успіхові цьогорічної зустрічі.

У конвенції взяли участь всі три владики УПЦеркви США – Митрополит Константин, архиєпископи Антоній та Всеволод. В урочистих Богослужбах сослужили отці – настоятелі Західньої епархії о. прот. Лімонченко, о. ієромонах Святослав, гостюючі о. прот. І. Наконечний, о. Т. Науменко, о. Ю. Шах, диякони І. Махлай, Ґ. Ґебет і семінарист-іподиякон І. Чопко.

Традиційним хлібом-сіллю вітав владик перед храмом св. Покрови у неділю, 23 липня, голова управи О. Скоп, а квітами – голова сестрицтва Клавдія Кревсун та представники УПЛіґи Галина Ґрінліф і Дарія Пішко, новообрана голова Ліґи.

У церкві вітав високих достойників о. Ігор Мірощенко. Урочисту Богослужбу супроводив хор під керівництвом Сергія Гейзлера. Конвенція завершилась врученням нагород, відзначенням особливої праці молоді Ліґи та старших членів. Серед учасників зустрічі були скарбник Консисторії і член Митрополичої ради Е. Скочинець з дружиною і донькою, член Митрополичої Ради д-р Міцевич із доньками та інші заслужені діячі Церкви та Ліґи.

Спільний обід у залі та зеленому подвір'ї громади св. Покрови, споряджений місцевим сестрицтвом та членами Ліґи, став приємним акордом 53-ої конвенції УПЛіґи в Сан-Дієґо.

О. Скоп

Чому затихає життя нашої парафії

В числі 5 "Свободи" з 4 лютого ц.р. була надрукована стаття "Гальмується розвиток національної Церкви". Добре, що "Свобода" в цій статті, як і в багатьох інших порушує питання наших церков. Однак, здебільшого – на Україні. Коли ж мова заходить про наші парафії на терені Америки, дуже часто можна почути: "Це делікатна справа. Не рушмо!.." Це справді дуже делікатна справа, але разом з тим – це наша спільна громадська проблема, бо ж життя нашої громади сьогодні, як і роки перед тим, гуртується навколо церкви. Якщо ж атмосфера в церкві нездорова, то й громада терпить.

Пишу цих кілька слів в обороні нашої малої парафії. За останні 10 років наша парафія зменшилася до 27 членів. Залишились здебільшого старші й одинокі люди. Доходи наші – лише недільні пожертви. Ми вже не можемо, як у 60–80-их роках, влаштовувати пікніки, які були великим допомоговим чинником церкві. Але справжнім ударом для нашої малої парафії стало призначення два роки тому нового священика о. Івана, який приїжджає з іншої парафії по неділях правити Службу Божу на 45 хвилин, і за це він бере 550 дол. місячно. Видатки ж наші: податок до метрополії – 2,603 дол., місячні вплати – 711 дол. Нам нема звідки взяти такі гроші. Отець Іван сам виписує чеки без порозуміння з касиром-господарем. Багато членів парафії хворі або немічні, треба, щоб священик їх відвідав. Новоприбулі, яких в нашій околиці багато, не ходять до нашої церкви, пояснюючи це тим, що проповідь тільки по-англійському.

Кінчаючи цього листа, нехай вільно мені буде зложити подяку тим, які колись, як і тепер, не тільки безкорисливо для церкви працюють, але й свої гроші докладають: а це – Петро Аркотин (вже покійний), Іван Віто, Лонгин Світенко, дяк Андрій Стахнів та інші.

Александер Кобаса,
Вільямставн, Н.Дж.

Золотий ювілей церкви в Ютиці

В суботу і неділю, 21 і 22 жовтня цього року, парафія української католицької церкви св. Володимира Великого в Ютиці, Ню-Йорк, святкуватиме свій золотий ювілей.

Більш як півстоліття тому, після Другої світової війни, українські переміщені особи, або так звані „Ді Пі", почали приїжджати до Ютики, де вже існувала міцна українська громада. Українські патріоти стали спонзорами своїх побратимів.

Хоч у місті існувала українська православна церква, але української католицької церкви там не було. Між прибулими приїхав зі своєю родиною о. Савин Дурбак, і в неділю, 18 грудня 1949 року, він відправив першу Літургію в латинській церкві.

Отець Юстин з литовської католицької церкви св. Юрія дозволив відправляти наші наступні Божослужіння у своїй церкві. Одначе „чужа хата не своя" – і вірні зійшлись у церковній домівці на наш Новий Рік, щоб заснувати свою парафію.

До історичного першого церковного комітету ввійшли: Роман Хойнацький, Ірина Чайківська, Богдан Лужняк, Ярослав Ликтей, Володимир Величко і Володимир Запаранюк. Тоді до парафії вписалось 83 дорослих і 40 дітей. Тим часом до Ютики прибув отець Йосиф Лукашевич з родиною та почав вчити дітей релігії.

Парафіяни вирішили придбати власну церкву та домівку-авдиторію. Епископський ординаріят 1 червня 1951 року призначив о. Івана Прокоповича першим парохом. Парафію заінкорпоровано, а патроном її вибрано св. Володимира Великого, хрестителя України.

За поміччю Михайла Винницького закуплено стару церкву св. Юрія від епископалів, відновлено її та на Великдень 1952 року в ній відправлено святу Літургію. Плащеницю та ікону Святої Богородиці малював знаний мистець Едвард Козак, іконостас – Ірина Шухевич, а різьбив його Василь Заґродник. Ікони в іконостасі виконав Мирон Білинський.

Згодом парафія зросла до 350 вірних і вирішила будувати нову церкву. Наріжний камінь під нову церкву посвячено 25 вересня 1977 року, а вже 30 липня 1978 року відбулося благословення нового храму.

Нині мистець Макаренко зі своєю студією наполегливо працює, щоб докінчити церкву ще до її святкування. Церква всередині у риштуванні, але вже виглядає велично.

До свого ювілею парафія вже тепер готується. Святочний комітет очолив Тарас Женчак, а Я.Ликтей приготовляє книжку. Побажання до книжки вже приходять від вірних, колишніх парафіян чи їхніх дітей.

Замовлення на бенкет треба висилати на адресу отця пароха: **Rev. Michael Bundz, 296 Genesee St., Utica, NY 13502.**

Ярослав Ликтей

Наша церква була сховищем збіжжя

Я їздила на відпуст до Зарваниці і по дорозі відвідала село Боб'ятин в Сокальщині. Це село мого чоловіка Миколи Мартинюка, колишнього головного редактора „Надбужанщини". Зустріла о. Романа Рокецького, який передав мені прохання до людей доброго серця допомогти відновити церкву, яка 30 літ була закрита і використовувалась як сховище для збіжжя. Відгукніться, сокальці, і пожертвуйте, хто скільки може, на церкву в Боб'ятині! Датки прошу слати на ***„Fund for Ukrainian Church in Boojatyn, Bank One Indiana NA, P.O. Box 608, Bloomington, Ind 41402.***

Зеновія Мартинюк,
Блумінґтон, Інд.

Ми готуємося до століття посвячення церкви Пресвятої Трійці у 2002 році Божому. Для гідного святкування парафіяни разом із отцем-парохом розпочали в храмі внутрішні реставраційні роботи.

Наша церква перенесла тяжкі часи переслідувань. Була майже 30 років закритою і тепер потребує коштовних направлень.

Наша громада звертається до усіх жертводавців з проханням зробити внесок на ремонт нашого храму. Віримо, що спільними зусиллями, з вашою допомогою і молитвами зможемо відновити нашу матір-церкву.

о. Роман Рокецький,
завідатель храму Пресвятої Трійці,
село Боб'ятин , Сокальського
району, Львівської области

Листи

Декому коле український патріотизм

Приводом і „натхненням" до написання цього листа стали довідники подорожей, які я переглядав, зайшовши до однієї великої книгарні. А шукав у тих довідниках щось про Україну і... знайшов!

Більшість країн виступають в публікаціях самостійно. На жаль, української публікації я не бачив, але знаходив її з довідками інших країн. В одному з довідників Україна, Білорусь і Росія (СНД?) вміщені разом. Щоправда, кожна із тих країн виступають як окрема одиниця, а історія України, її передові письменники і поети не зфальшовані. Та коли в тій інформації прочитав, що український народ виявився незнищенним у вікових поневоленнях, стражданнях та спустошеннях, і що цей народ працьовитий, терпеливий, надзвичайно ввічливий, і що Львів – найбільше місто на заході України й душа українського патріотизму, то мені, як вихідцеві з цього краю України, стало надзвичайно мило на душі.

Однак інший довідник подорожей викликав у мене обурення. Тут Україну змальовано в темних барвах і представлено мало як не одну з гірших держав, а патріотизм мешканців Львова – як екстремізм. Львів представлено як кубло такого націоналізму, що облягає і Київ. Отже, такі відомості про Україну, замість приваблювати туристів, відштовхують їх.

Згадуючи Львів, думки мимоволі переносяться до подій, що відбулися там у зв'язку з побиттям Ігора Білозора, співака й композитора, російськомовними хуліганами. Український терпець увірвався і зігнута спина випростувалася. Львів'яни відповідно зареагували на хамство й злочин невдячних російськомовників. Пишу „невдячних" бо, наприклад, у Москві живе майже три-чверти мільйона українців, але вони не мають ні одної української школи, ні газети, ні театру. Росіяни в Україні мають майже дві тисячі російських шкіл, свої видавництва, театри і т. п.

Національні меншини в Україні повинні мати свободу на розвиток своєї мови й культури. Разом з тим повинні бути лояльними громадянами України і шанувати національні почуття автохтонів – корінного населення.

Володимир Колюбінський,
Фініксвіл, Па

Треба дати шанс читачеві

Я люблю хрестиківки і розв'язую їх також в німецькій мові (тижневик „Бунте", який одержую поштою кожного тижня), а також англійською в часописах і журналах. На мою думку, хрестиківки повинні бути так складені, щоб читач мав хоч якісь шанси їх розв'язати, інакше заінтересування ними маліє, а то й зовсім вигасає. Мова про завдання з ч. 30 „Свободи" з 28 лютого ц. р. З 36-ти запитів „горизонтально" я знайшов відповіді тільки на 18! Не краще було зі запитами, що в групі „вертикально" – лиш 15 правильних на всі 35 питань!

Цими фактами я повинен би визнати, що з мене слабкий змагун в розв'язуванні хрестиківок. Та ба! Ще й другу сторону медалі треба брати до уваги: вашу і мою термінологію на ті самі поняття. І так „вертикально" запитах я знайшов зовсім мені чужих 16 висловів, а у „горизонтально" на 36 – вісімнадцять! Думаю, що маю право вказати вам на труднощі відділити локалізми від загальноприйнятих термінів. Такі поняття як каперство, анкер, каре, танатонія, талі, такса, газомотор, капеланія, ортоепіка, казуаліст, ерміт, скит, трап та ін. зовсім до мене не промовляють.

Цей малий випадок „з життя" вказує на труднощі одного словника для всіх. З приводу термінології ще довго триватиме полеміка.

Степан Маланчук,
Санта Барбара, Каліфорнія

Від редакції: *Лист Степана Маланчука став першим відгуком на появу хрестиківки у „Свободі"-тижневику. Приємно дізнатися, що цей вид розумової розваги має своїх аматорів. Щодо термінології, то при складанні хрестиківок ми користуємося словниками, виданими в діяспорному середовищі (в даному випадку це був „Словник чужомовних слів", видавництво Михайла Борецького, Нью-Йорк, 1955 р.). Зважаючи на зауваження Степана Маланчука, ми в майбутніх хрестиківках вживатимемо більш поширену лексику.*

„Говоріть по-українськи? Нікоґда!"

29 липня я з чоловіком і двома дітьми їздила до Портленду, Мейн, щоб побачити український вітрильник „Батьківщина", показати його моїм дітям. Побачила людей, які слухали Петра Ващика в козацькому убранні, який співав українських пісень. Зайшла на шхуну, щоб купити сувенірів. Русявий молодий чоловік розмовляв зі мною російською мовою, я у нього запитала, коли буде розмовляти по-українськи. Відповідь: „Нікогда! І нє собіраюсь!. У нас в Кієвє ґоворят по-русскі!".

То невже ті панове на „Батьківщині", я так думаю, говорять так після того, як одержали від української діяспори доляри?

Марина Кук,
Бріджвотер, Масс.

Від редакції: *Поділяючи здивування Марини Кук, усе ж варто застерегти, що шхуна „Батьківщина" є приватним судном, а її плавання – приватною акцією, то ж, напевно, залога, вважаючи, що не представляє Україну, спілкувалася звичною для неї мовою. Інакше було на військовому кораблі „Славутич", який є державним, і його моряки розмовляли з відвідувачами українською мовою.*

Про статті похвальні і компрометуючі

Чому на сторінках „Свободи" появляються статті, які компромітують українство й Україну? Серед них – „Звернення до групи „Самостійна Україна" (число 14, 2000 рік) Левка Лук'яненка. Хто повірить, що перший і другий президенти вільної України є „сякими й такими"? Пощо то мішати з акцією „одинадцятки"? Поміщувати тільки тому, що це Лук'яненко?

„Чи такого кінця тисячоліття треба незалежній Україні?" (ч. 43, 1999 рік) Миколи Косарика. „...Кучма все ще дивиться на Україну і Росію – та й вічно буде дивитись – як на єдиний всесоюзний простір..."; „... він – зручне і вже надійно випробуване прикриття для організованої злочинности...", „...він, звичайно, матиме можливість виїхати на батьківщину своєї дружини, в Росію, і розчинитись, як ізгой, в стоп'ятдесятимільйонній масі евразійців..." І така брехня проникла на сторінки „Свободи"!

„Сумно і соромно за наш народ" (ч. 2, 2000 рік) Івана Овечка. Соромитися того, що народ наш понад 90-відсотково проголосував за незалежність України? Чому не соромитися того факту, що за 10 років наші провідні політикани не зуміли народ організувати? В організованості – сила!

Появляються також похвальні статті про нову партію на тлі вже існуючих – і понад 80, і понад 90... „Створено Українську партію „Єдність" Віталія Карпенка („Свобода", 22 жовтня 1999 року): „Тривала дискусія про шляхи єднання українства набула свого логічного завершення: у столиці України відбувся установчий з'їзд Української партії „Єдність"...". І запитує автор: „... Чи потрібна ще одна партія при наявності понад 80 вже існуючих в Україні?..." А нижче відповідає: що „... в усі часи роздрібненість і розбрат найбільше губили Україну...".

Чому не появляються на сторінках „Свободи" заклики згуртувати роздрібнені партії самостійницького спрямування в одну сильну партію, яка змогла б приєднати понад 50 відсотків народу й перебрати владу і зупинити розгул організованої злочинности?

Прочитавши у „Свободі" в (ч. 14 2000 ц.р.) „Звернення до групи Самостійна Україна" Л. Лук'яненка, я слідкував за реакцією на нього у пресі. Проминуло вже 5 місяців, а відгуку немає. Причина? На мою думку, воно неповажне. Автор пише: „... Компартійна номенклятура 1991 року добилася перемоги над заляканим окупаційною адміністрацією народом і примусила його обрати Президентом її представника Леоніда Кравчука. Кравчук почав красти...".

Як чотовий УПА на Волині, на фонд якої 10-річний Леонід Кравчук у той буремний час колядував, такі вислови автора про мого земляка, делікатно кажучи, вважаю нерозсудливими. Леонід Кравчук проголосив самостійність України і цим чином завершив повстанську боротьбу останнього періоду.

Далі у Л. Лук'яненка: „...Після Кравчука Президентом став Леонід Кучма – людина, що все життя служила Московській імперії, вихована в сфері російської совєтської культури... не знає української національної ідеї і не хоче, щоб вона спрацювала...". Не тільки Кучма – весь народ „служив" московській імперії – „послушно" виконував усі накази, і при тому молоді й старші співали: „Жить стало лучше і вєсєлєй", „я такой другой страны не знаю, где так вольно дышит человек". А чи могло бути інакше?

Що спонукало в минулому героя Лук'яненка спрямувати такі недоречні вислови на адресу народом вибраних президентів?

Степан Новицький,
Оквіл, Онтаріо

Від редакції: *„Свобода", як справді народна газета, дає можливість висловитися читачам про те чи інше явище. Друкуючи листа нашого постійного дописувача Степана Новицького, редакція сподівається, що читачі продовжать дискусію на порушену тему.*

Критиків багато...

„Свободу" під новим зарядом завжди читаю з увагою і цікавістю. А пишу про це тому, що не поділяю думок деяких критиків щодо її рівня і мовного редагування.

Відносно мовного аспекту газети, не раз стає мені навіть дивно, що критикувати правопис беруться особи, які, крім мабуть листа до колеги, у своєму житті нічого більше не написали. Тут маю на думці одну малограмотну анонімку на цю тему, яку було поміщено у газеті свого часу. Припускаю, що таких і подібних анонімних листів редакція одержує багато. Можна дискутувати, критикувати і мати вільну думку, але не до тої міри, щоб аж мозок вискакував.

Будучи в Дрогобичі минулого року, я заглянув до видавничої фірми „Відродження". Там час від часу одержують „Свободу". Про неї президент фірми Петро Бобик і головний редактор Василь Іванишин висловлювалися дуже позитивно.

З пошаною

Іван Лучечко,
Джерзі Ситі, Н. Дж.

Люди дістали риж і олію

Жителі села Гошів, Долинського району Івано-Франківської області висловлюють щиру подяку Василю та Григорію Петрим за надану нам допомогу харчами на суму 1200 долярів. Ми отримали 1500 фунтів рису та 525 літрів олії. Вашу допомогу отримали інваліди та малозабезпечені сім'ї – 47 родин, зокрема Катерина Мельникович, Ольга Струк, Марія Димид, Віра Глевчук, Марія Мужиловська, Катерина Будинкевич та інші. Кожному з потребуючих видано по 4 кг рижу і 3 літри олії. Дякуємо!

В. Шиян,
сільський голова

ЗВІДУСІЛЬ

Мертві не мають спокою

Моххамед ель Фаєд, власник відомої лондонської крамниці „Герродс", сказав, що збирається через суд домогтися від США усіх додаткових інформацій у справі автомобілевої катастрофи в Парижі, де загинув його син Емад Мохаммед ель Фаєд і Діяна, принцеса Валії. Позов буде подано до Федерального повітового суду у Вашінгтоні згідно зі законом про свободу інформації. Позов містить вимогу до кількох департаментів і агентств про передання документів, знімків і звукозаписів, пов'язаних з катастрофою. Принцеса Діяна і син М. Фаєда знаний, як Доді, загинули 31 серпня 1997 року.

Де густо, а де пусто

У Нью-Мексіко позбавлено батьківських прав подружжя Мартінез-Регіно, яке через абсолютне незнання принципів здорового дитячого харчування дозволили своїй трирічній дочці Аннамарі набути вагу 54 кг. Водночас на міжнародному семінарі з дитячих захворювань Всесвітньої організації здоров'я повідомлено, що кожного року у світі від недостатього харчування помирає близько 11 млн. дітей.

Робот народжує робота

В університеті Брендис Волтгем інженер Год Ліпсон і комп'ютерний спеціяліст Джордан Поллак сконструювали робота, здатного спроєктувати і виготовити іншого робота без участи людини. Фахівці вважають цю новину важливим кроком до штучного творення життя.

Вишкіл майбутнього престолонаслідника

Принц Вілліям, другий з черги престолонаслідник британського трону після свого батька принца Валії Чарльза, став випускником середньої школи, склавши кінцеві іспити. Продовжувати навчання принц Вілліям буде в університеті св. Андрія, найстаршому навчальному закладі Шотляндії. Після однорічної відпустки він плянує студіювати історію мистецтва. Тепер він проходить військовий вишкіл у складі Валійської варти у Белізі – це колишній Британський Гондурас у Карібському морі.

Вірменія повернула книжки Німеччині

У 1942 році Червона армія захопила близько 100 тисяч цінних книжок, які німці заховали у шахті на сході країни. Здобич вивезли до СССР і розподілили на частини. 11 тисяч цінних видань, які зберігалися у Вірменії, повернуто Німеччині. Загалом німці мають надію на повернення більш як мільйона вивезених предметів старовини. Самі вони вже повернули Росії бурштинову мозаїку і антикварну шафу. Взамін Росія віддала 101 картину.

ДВІ ТОЧКИ ЗОРУ НА ПРОДАЖ „ВЕРХОВИНИ"

„Верховину" можна викупити до 1 жовтня

Питання збереження „Верховини" для української громади було предметом уваги учасників 25-го Фестивалю української молоді, якій відбувся на цій гірській оселі 14-16 липня ц.р. Присутніх вітав голова Українського Братського Союзу Іван Олексин. Представники Української Американської Культурної Фундації закликали присутніх складати пожертви на викуплення оселі від УБС, щоб зберегти її для українців діяспори. І люди, зокрема молодь, відгукнулися на цей заклик. Почавши від Фестивалю, багато людей, навіть зі західніх штатів США, почали надсилати пожертви, щоб не продавати „Верховину" чужинцям, зберегти її для розвитку української культури в Америці та спілкування з Україною. Надходять пожертви також від громадських організацій. Відділ ОДУМу в Дітройті, наприклад, надіслав тисячу долярів. Завдяки цим пожертвам УАКФ швидко наближається до досягнення потрібної суми 925 тисяч долярів, яка дозволить викупити оселю. Як тільки адвокати УБС і УАКФ полагодять погляди обох сторін на цю справу, можна буде підписати перший контракт і до 1 жовтня ц.р. завершити справу викуплення „Верховини". Впишіть свої імена в історію „Верховини", щоб вона назавжди стала свідком єдности нашої української спільноти в Америці.

Д-р Степан Ворох,
референт фінансів УАКФ

Закликаємо до пожертв

Провідники Української Американської Культурної Фундації (УАКФ) розуміють значення оселі „Верховини" як центру української молоді і громади, тому намагаються зробити всі можливі заходи для втримання „Верховини" як української громадської власности.

Досягнути цієї мети УАКФ зможе лиш з допомогою українського загалу, громади, фінансових установ, організацій, підприємців і професіоналістів. УАКФ звертається до усієї громади з закликом виділити пожертви на купівлю оселі „Верховина". Адреса для пожертв: **P. O. Box 418, Glen Spey, NY 12737.**

Євген Татарин,
президент УАКФ

Ольга Філімончук,
секретар

Якщо УАКФ не підпише контракту...

СКРЕНТОН. Па. – У ч. 30 „Народної волі" ми повідомляли українську громаду про справи продажу оселі „Верховина". Це повідомлення закінчувалося так: „Контракт до підпису був виготовлений і висланий Фундації зразу після нарад Головної Ради УБС, але Фундація не реагує, не підписує його. Завершення продажу „Верховини" має відбутися найпізніше 1 жовтня 2000 року. Тим часом забезпеченевий департамент Пенсильванії домагається від УБСоюзу копії підписаного контракту, якого наша організація не одержала. Братський Союз чекає на швидку дію Українсько-Американської Культурної Фундації".

Сьогодні, більш як через два місяці після нарад Головної Ради, контракт далі не підписаний. Щось десь не є в порядку. Мусять бути якісь причини на те, чому кількакратно зроблена заява членів Фундації „Ми готові до контракту", не виконується.

Що більше, члени Фундації поза плечі Управи УБС контактуються з департаментом здоров'я та з нашими інженерами, чим доливають ще більше неоправданого підозріння до справи „Верховини". На цій основі нас змушують робити різні непотрібні тести, які коштують УБС значні суми грошей.

Тим часом пенсильванський забезпеченевий департамент знову зажадав від УБС копії підписаного контракту, і якщо Фундація на днях його не підпише, то вона буде відповідальна перед українською громадою за те, чому „Верховина" не залишилася в українських руках.

Управа УБСоюзу виявила багато зрозуміння і терпеливости до Фундації впродовж 3.5 року. Забезпеченевий уряд замкнув дорогу дальшому зволіканню. Крім того, дальше зволікання наразить нашу організацію на поважні втрати не тільки в майні, але й в засягу її діяльности. На це Головний Уряд не може собі дозволити. Він буде мусіти виконати вимоги забезпеченевого уряду.

„Народна воля" (газета УБС),
24 серпня 2000 р.

НОВІ ВИДАННЯ

Сила української економічної думки

До розмови на таку тему спонукала книга професора Степана Злупка **„Економічна думка України від давнини до сучасности"** (Львів, 2000 р., 496 с.) в якій вперше висвітлюється розвиток української економічної думки від найдавніших часів до сьогодення. Ця праця – результат багаторічних досліджень, за що Степан Злупко спершу був виключений з докторантури, а в 1972 році звільнений з доцентської посади у Львівському університеті ім. Івана Франка.

В умовах комуністичного режиму все українське нищилося, особливо це стосувалося української економічної думки, в пантеоні якої є постаті, які можуть бути окрасою найрозвинутішої в культурному відношенні нації. У цьому зв'язку досить вказати на Анахарсія з Подніпров'я, якого ще в античності зараховували до найталановитіших мудреців. На нього посилалися Платон і Аристотель, а в новітню добу– Іван Франко і К. Маркс. Життя і творчість Анахарсія припадає на кінець VI початку V ст. до н.е., тобто українська економічна думка в її писемних пам'ятках сягає ще скіфської доби. Простежуючи розвиток економічної думки від господарських уявлень стародавнього населення українських земель, дослідник подбав про розкриття її генетично-еволюційного розвитку, виділивши в ньому найважливіші етапи і вчення протягом 2.5 тисячоліть. Звичайно, що найчіткіше виступала економічна думка в новітню добу, коли економічна наука виділилася зі системи людського знання. Найяскравішими проявами того процесу були теорії фізіократів та Адама Сміта, Д. Рікардо. Ці теорії мали оригінальних українських представників в особах С. Ю. Десницького, В.М. Каразина, М. А. Балудянського, І. В. Вернадського та інших економістів, кожен з яких зробив певний вклад у розвиток економічної науки. Особливі заслуги в тому відношенні належать плеяді талановитих економістів-мислителів XIX – початку XX століття, передусім теоретикові космосогенного погляду на розвиток економіки С.А. Подолинському, який зробив дуже цінне відкриття в 1880 році дослідженням „Праця людини та її відношення до розподілу енергії". У 90-их роках XIX ст. професор Київського університету М.П. Яснопольський своїм дослідженням заклав наукову школу просторової фінансової економетрії, а на початку XX ст. львів'янин Павло Чомпа заклав новий напрям в економічній науці. Вченим-новатором був видатний український гуманіст М.І. Туган-Барановський. Він першим здійснив синтезу траудової теорії та теорії граничности, запропонував нову теорію грошей, теорію розподілу і кооперації. Новаторськими засадами характеризуються дослідження Є.Є. Слуцького, теорія бюджету якого входить у підручники з мікроекономіки. Звичайно, цими прикладами не вичерпується новаторство українських економістів новітньої доби, але вони підтверджують оригінальність і потужність економічного мислення народу.

Позитивним у праці С. Злупка є залучення до аналізи надбань економістів, які опинилися за межами України. Зокрема, в книзі добре представлена наукова творчість В.П. Тимошенка – творця теорії аграрних циклів, наукові здобутки В. Голубничого – талановитого економіста, одного з перших теоретиків порівняльних економічних систем, наукова діяльність яких проходила у США.

Книга професора С. Злупка видана як навчальний посібник для українських студентів-економістів, але оскільки вона базується на багаторічних дослідженнях автора, то може служити і посібником для пізнання надбань української економічної думки людині будь-якого фаху.

Доброю прикметою книги є її англомовний супровід, зокрема анотація, зміст і висновки подані українською і англійською мовами. Книга ілюстрована портретами українських економістів. Це видання є першим, в якому так рельєфно окреслено світові цінності української економічної думки.

Д-р Михайло Біда,
Чикаго

Коли і як слухати радіо „Україна“

Роз'яснення професіонала

„Свобода“ в ч. 31 помістила допис М. Саюка, і цей ще допис також був надрукований в „Народній Волі“ під заголовком „Чому не чути України на радіохвилях?“. Хоча стаття цікава, має багато статистичних даних про радіо компанію, але зовсім не виясню є порушеної теми.

Я – професійний інженер, тісно співпрацюю із радіо „Україна“, тому добре поінформований про їхні теперішні проблеми.

Микола Саюк не має рації, коли натякає, що не чути передачі радіо „Україна“. Я вже згадував („Свобода“ ч. 22, з 2 червня 2000 р.), що **передачі радіо „Україна“ доволі добре чути у східній Канаді та на східньому побережжі США і у Південній Америці. А саме: від 7-ої вечора до 11-ої вечора (за часом Нью-Йорку) українською мовою, та від 11-ої вечора до північ англійською мовою, на коротких хвилях, частота 13590 кГц (себто 13.950 МГц, проміжок – діяпазон 22 метри для Канади та США).** Правда, є дні, коли хвилі заникають через іоносферичні ефекти, які пов'язані з сонячною активністю. Тоді погано чути, але це стається приблизно 5-7 разів на місяць. Є також дні, коли є труднощі із постачанням струму до передавальної станції. На жаль, тоді передачі нема.

Проблема із постачанням струму, себто електрики, є найбільшою в Україні. Щоб запевнити добре відбирання на далеких континентах (Північна Америка, Південна Америка, Австралія), потрібна така потужність енергії, якої вистачило б на досить велике містечко! Через те річний кошт тільки одної 1000-кВ-станції тільки за електрику (рахуючи по 12 центів за кільоват) за 12 годин і 365 днів передавання становив би 1,787,040 долярів. Отже, кошти величезні, коли додати інші станції та кошти персоналу та адміністрації.

Через цю енергетичну проблему деякі далекосяжні передавальні станції тимчасово зачинені. Усе ж станції на коротких хвилях у Краснім (коло Львова) та Миколаєві працюють та мають потужність 1000 кіловат (себто 1 Меґаватт), є серед потужніших у світі (!) і передають програми на Північну і Південну Америку (із Красного) та Австралію, Нову Зеляндію (із Миколаєва). Надайники коло Києва (Бровари) та коло Харкова вживають для передач на Европу. Вони працюють майже цілодобово німецькою, англійською та українською мовами (потужність 100 кіловатів). Харків також передає українські програми у сторону Росії (Сибір, Зелений Клин), Казахстану, із потужністю 100 кіловат, що дає там дуже добру чутність. Через це твердження, що українці Сибіру й Далекого Сходу забуті, неправдиве. Від першого дня самостійности України ці передачі туди йшли, за виїмком, коли кілька разів відтято було електрику через великий борг радіокомпанії!

Всупереч твердженням М. Саюка, зачинення радіостанції „Промінь“ у 1993 році було зі зовсім іншої причини. **„Промінь“ був залишком СССР і не відповідав вимогам України.** Потужність передавача була мала, але станція була популярна, з цікавою програмою. „Промінь“ навіть можна було слухати в США і Канаді, хоча дуже слабо.

Проблеми надання радіо частот Україні тепер не існує. Міжнародна телекомунікаційна юнія (ITU), яка діє в Женеві, Швайцарія, та Високо частотний координаційний комітет (HFCC), у Празі, Чехія, приділили Україні 28 частотних каналів (на різних частотах від 4820 до 17725 кГц). Із них **Україна використовує в літню пору тільки 8 частот через енергетичну проблему**. Так як усі частоти – на коротких хвилях, яких є обмаль, ті частоти/канали (шириною 8 кГц кожний) є спільно вживані різними державами („shared frequencies“). Для обмеження перешкод (інтерференції) потужність, час надавання, напрями надавання (CIRAF – зони, які згадує М. Саюк), та інше, є строго контрольовані та координовані через ITU та HFCC. Все ж таки перешкоди існують; зовсім їх уникнути неможливо, особливо на коротких хвилях.

Наприклад, щоб обмежити перешкоди, надавання або іде між авторизованими годинами, або вживають напрямні антени у передавальних станціях, спрямовуючи надавання вузьким променем в різному напрямі (різний азимут). Приміром: напрям передач із Красного на Північну Америку є 303 ступені від півночі, тоді коли в той самий час надає Іран у напрямі 338 ступенів (Центральна Азія) із багато меншою потужністю. Частоти передавання зміняють два рази: перша зміна – з переходом на літній час (26 березня), друга – з переходом на зимовий (29 жовтня). Це також згідно зі суворими правилами ITU та HFCC.

Передавання на Европу можна чути й в околиці Нью-Йорку (частоти 6020, 6080, 9640 увечорі та 13590 кГц, Харків після півночі, їх потужність є 100 кВ), але до цього треба мати високоякісний („комунікаційний“) приймач та добірну зовнішню антену. Краща чутність поза містом, де менші перешкоди чи шуми. Інколи, при особливо добрих умовах відбору, можна також слухати україномовні передачі із Мадярщини (6025 кГц, 11.30 ночі), Румунії (5965 кГц), Ватикану (7345, 9563, 11714 кГц, 11.00 ночі), як також від BBC, Radio Svoboda, Deutsche Welle, Radio Canada International, на інших частотах.

Радіо „Україна“ радо приймає зауваження щодо програм та провадить „Поштову скриньку“, під час якої відповідає на листи слухачів. Програми ідуть на політичні, економічні, літературні та подібні цікаві теми, включно із новинами кожної години.

Адреса радіо „Україна“: **Всесвітня Служба Радіо Україна, Київ, Хрещатик 26, Україна.** Телефон і факс **011-380-44-229-1757;** Інтернет: **vsru@nrcu.gov.ua**, англійською, українською (вживати стандарт клявіятури KOI-8), або латинкою, пишучи фонетично по-українськи.

Маю надію, що мої зауваження, писані у доброму, конструктивному намірі, будуть корисні читачам.

Можливо що й багато читачів будуть відтепер слухати радіо „Україна“, якщо мають приймачі із короткими хвилями або куплять такі. Вони не дорогі: Radio Shack має декілька моделів від 39 до 120 долярів, як також є різні моделі виробу фірми Panasonic, Sony, Grundig, та інших, але вони дорожчі та, річ ясна, кращі, тому що вони із цифровим відчитом, який дуже полегшує наставлення хвиль.

Інж. Роман Запутович,
Гілсдейл, Н.Дж.

Пітсбурґ вшанував...

(Закінчення зі стор. 8)

сбурґу. Професійну освіту з ділянки радіотехніки одержав, закінчивши інженерний інститут. Під час війни служив радистом на кораблях торговельного флоту у ранзі молодшого лейтенанта. Після військової служби розпочав працю на радіостанції WPIT, спочатку як інженер, а згодом як її керівник.

У 1950 році, за спонукою Миколи Арсені, перебрав керівництво української радіопрограми. Перша авдиція вийшла в етер 15 липня 1950 року, і ця дата стала зворотною точкою у житті 30-літнього Михайла. Протягом наступних 50-літ радіоконтакт із українською громадою став головним обов'язком у житті Михайла Комічака. За весь час він не пропустив жодної неділі. Від самих початків програма намагалась утверджувати і розвивати почуття національної ідентичности. Для цього треба було опанувати українську літературну мову та добирати інформаційний і музичний матеріял, що відповідав вимогам і потребам слухачів. Вісті із життя громади, повідомлення про весілля чи похорони скріплювали зв'язки між географічно розпорошеними слухачами.

Крім розваги, програма послідовно виконувала і виховну ролю. Інформуючи про діяльність організацій, програма роз'яснювала про цілі і значення різних громадських акцій, започатковувала різні збірки. У висліді цих збірок сотні тисяч долярів передано на громадські цілі.

До успіхів програми, як громадського чинника, у великій мірі причинилась покійна вже дружина Анна (з дому Кіселик) Комічак, виховуючи трьох синів – Романа, Маркіяна і Михайла, була також відповідальна за адміністрацію програми. Її бездоганне ведення книговодства численних збірок причинилось до скріплення авторитету і престижу програми.

Кульмінацією свята була прогулянка кораблем по Піттсбурзьких ріках. Понад 850 учасників репрезентуючи три ґенерації українців виповнили вщерть корабель. Цим вони виявили свою пошану і вдячність для невтомного М. Комічака.

На ювілей наспіло багато поздоровлень, привітів та почесних грамот від організацій, які відзначали вклад ювілята в українське життя Піттсбурґу. Особисті поздоровлення передали Архиєпископ Української Православної Церкви Антоній та мер міста Том Мурфі.

Піттсбурґ, Па

ЗВІДУСІЛЬ

Розкопане мають засипати

Археологи Болгарії відкрили стародавній тракійський храм епохи бронзи. Це найбільша святиня з досі виявлених. Добре збереглися стіни з червоно-чорними смугами, знайдено багато культових предметів, монет і стріл. Але знахідку мають знову засипати, оскільки Болгарія тепер не має коштів на її археологічне дослідження.

Невдоволення югославської опозиції

Віїслав Костуниця, обранець 15 сербських партій опозиції на виборчий двобій з президентом Слободаном Мілошевічем, скритикував намір США відкрити в Будапешті бюро допомоги демократії для Сербії. Він називає це втручанням у внутрішні справи Югославії. Державний департамент США натомість підкреслює, що відкриває згадане бюро при американській амбасаді у Будапешті для „підтримки цілого ряду демократичних чинників у Сербії.

Російські бізнесмени пов'язані з мафією

Болгарія видалила за межі країни 5 впливових російських бізнесменів, оскільки вони були пов'язані з міжнародними злочинними угрупованнями. Серед них – громадянин Росії, Ізраїлю і США Міхаїл Чорний, власник кількох газет, мобільної телефонної мережі, банку і футбольної команди „Левскі-Спартак“. Брати Лев і Міхаїл Чорні донедавна вважалися „королями“ російськго алюмінію і були серед найвпливовіших олігархів Росії. Видалені також власник фірми „Юкос Петролеум Лондон“ Денис Єршов, генерал запасу Владімір Горшенін, який нелеґально продавав зброю в країни, охоплені ембарґо ООН. Слідом за росіянами, яким заборонено приїздити до Болгарії впродовж 5 років, видалено 8 юґославів.

Сила – останній засіб проти Іраку

США повинні зберігати за собою право застосування сили проти Іраку як останнього засобу впливу. Про це заявив телекомпанії Ен-Бі-Сі кандидат у віце-президенти США від Республіканської партії Дік Чейні, який під час війни у Перській затоці обіймав посаду міністра оборони. При цьому він висловився за підтримкою чинних санкцій проти Багдаду.

Мойсаніт не є діямантом

На чеському ринку з'явилися фальшиві діяманти, оправлені в золото чи платину і значно дешевші від справжніх. Ювеліри стверджують, що фальшивку можна придбати навіть у фірмових крамницях, оскільки її важко відрізнити від ориґіналу. Походить фальшивка з російської контрабанди і насправді має назву мойсаніт.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Славень на честь Богородиці

ЧЕРКАСИ. – В рамках спільного для України і західньої української діяспори відзначення 2000-річчя Християнства черкаський композитор В. Постолака створив музичний славень в честь Матері Христа на слова відомого українського поета Яра Славутича – під назвою: „Діво Маріє, хвала Тобі!". На обласному конкурсі Черкаської організації Музичної спілки України обидва автори удостоєні дипломів.

Черкаська організація Музичної спілки України

Належала до найталановитіших

До 70-річчя акторки Тамари Позняківни

Вона прийшла з зародженням театру-студії Йосипа Гірняка та Олімпії Добровольської – у виставі „Гайдамаки" за Т. Шевченком 26 грудня 1945 року, і відійшла у грудні 1950 року з виставою „Лісова Пісня" Л. Українки. Всього п'ять років на сцені, але які барвисті роки акторської діяльности! Колись Йосип Гірняк сказав авторові цих рядків: „В нашому театрі було чимало здібної молоді, але найталановитіших – двоє акторів і один драматург". Він мав на увазі Тамару Позняківну та Мирона й Іларіона Чолганів.

Тамара Позняківна дарувала велику мистецьку насолоду своїм талантом.

Тамара Позняківна виростала в родині діячів театру. Її батько Федір Позняків був освітлювачем в „Березолі" ще за часів Леся Курбаса, а мати шила костюми. Молода Тамара вже не бачила вистав Курбаса, але театральна атмосфера була постійно присутньою в її родині. 15-річну дівчину Гірняк і Добровольська взяли для виконання ліричних віршів в першій виставі „Гайдамаків".

Від цієї вистави вона пройшла крізь увесь репертуар і стала яскравим вихованцем педагогічних талантів Гірняка та Добровольської. 1946 рік пройшов для молодої Позняківни в різноманітних ролях: Жарівка в ревії „Замотеличене теля" І. Чолгана, акторка Кізьова та Баронеса в другій ревії Чолгана „Блакитна авантюра", монахиня в „Мати і я" М. Хвильового, в обробці Ю. Дивнича й І. Кошелівця, Куртизанка з Парижу й Мері з Голлівуду в третій ревії І. Чолгана „Сон української ночі". Останню ролю назвали маленьким шедевром актриси.

Першою чоловою ролею Позняківни стала Беатріче Распоні в комедії К. Ґольдоні „Слуга двох панів". Далі вже пішли відповідальні провідні ролі. В другій ревії І. Чолгана „Хожденіє Мамая по другому світі" Позняківна мала аж чотири ролі різного пляну. В сцені „Морського дна" вона виступала Русалкою, що причарувала Мамая, в сцені „Чистилища" – бабою Покотухою, в сцені „Консолідації" представницею Жіночого Союзу пані меценасовою Мякосердечинською, а в сцені „Олімпу" грала богиню Афродиту.

Критик І. Костецький згадує, що акторка „не раз плакала гіркими слізьми, бо, мовляв, у неї велике обличчя й видатні вилиці. А їй хотілося бути гарненькою. Невдовзі по тому вона виступила в ролі пані Альвінґ у „Примарах" Ібсена. Рисунок її вилиць був посилений придавленою копицею зачіски і настовбурченими плечима сукні. Рідко бачив я таку прекрасну жінку на сцені, якою була вона в цій ролі".

На американський континент Позняківна приїхала з ТС вже як професійна актриса. Її першою новою ролею на терені США стала Мірандоліна в „Господині заїзду" К. Ґольдоні. „Тамара Позняківна в ролі Господині, – писала Мелянія Міланович англійською мовою у „Свободі", (грудень 1949 року), – дала блискучий американський дебют. Безсумнівно, ця талановита і несподівана поява актриси являється не тільки наглядним здобутком трупи Гірняка, але й нашої сцени взагалі. Її абсолютна поставність і впевненість на сцені, як також і інтеліґентна гра – вказують на гарне майбутнє цієї зірки".

Друга нова роля Позняківни на терені США була Проня Прокопівна у виставі „За двома зайцями" М. Понеділка за М. Старицьким. Дія вистави йшла у чисто витриманому ґротесковому стилі – про переламаних совєтською системою людей, серед яких і опинилася Проня Прокопівна, яку грала Позняківна.

Це була єдина роля, коли авторові довелося бачити її на сцені. Враження лишилося незабутнє. Хоч Позняківна мала дати ґротесковий образ, але ніде і нічим вона не впала в шарж, ніде не переграбала. По суті, в її виконанні складалося засудження виховання в совєтській системі взагалі, а зокрема комсомольське, „переламаної" молоді з крайнім самозакоханням і браком культурної поведінки.

Український глядач більше не побачив Позняківну на сцені. Вона відійшла від неї, але не з історії українського театру.

Майбутні дослідники творчости Йосипа Гірняка та Олімпії Добровольської не обійдуться без аналізу їх театру-студії (до речі, вже перша спроба здійснена Богданом Бойчуком). А дослідження ТС неодмінно принесе згадку про її першу зірку – Тамару Позняківну, що дарувала завжди велику мистецьку насолоду своїм талантом.

Валеріян Ревуцький,
Ванкувер. Канада.

Літературний конкурс серед пластунів

Після деякої перерви пластовий курінь „Верховинки" знову провів у Пласті конкурс Літературного фонду ім. Лесі Дзядів-Кульчицької.

Св. п. Леся Дзядів-Кульчицька була пластункою від часу, коли Пласт відновив свою діяльність після закінчення Другої світової війни, – спочатку в таборі Ді-Пі в Міттенвальді, Німеччина, а опісля – в Джерзі-Сити і Нью-Йорку, США. Покійна Леся багато років свого молодого життя була виховницею пластового юнацтва, тому після її передчасної смерти в 1978 році чоловік Лесі св. п. Володимир Ґут-Кульчицький з донями Ксенею і Сонею передали зібрані в пам'ять Лесі гроші куреневі „Верховинки", з проханням створити Фонд її імени для пластового юнацтва.

В 1999–2000 році на конкурс надійшло 10 дописів, в тому числі один з Канади, один зі США і вісім з України. Ще три дописи прийшли пізніше, і їх буде розглянено в наступному році. Жюрі (Марта Зєлик, Люба Крупа і Надія Світлична) розглянуло твори і визначило їх за таким порядком:

Перша категорія (11–14 років): 1-ше місце – пл. уч. Роман Терлецький, Львів; 2-ге місце – пл. уч. Оленка Остапець, Ічня; 3-тє місце – пл. прих. Світлана Димитрова, с. Миколаївка, Донецька обл.

Друга категорія (15–18 років): 1-ше місце – пл. уч. Катерина Зарко, Ужгород; 2-ге місце – пл. уч. Марійка Бабяк, Полтава і пл. уч. Леся Фокшей, Косів; 3-тє місце – пл. розв. Татяна Кузьмович, Нью-Йорк.

Курінна „Верховинок" пл. сен. Ніна Самокіш в червні передала нагороди для пластунів в Україні голові Пласту в Україні ст. пл. Андрієві Гарматієві, а Татяні Кузьмович вислано поштою. Нагороджені в цей час таборували в літніх пластових таборах і вдома застала їх приємна несподіванка.

Наступний конкурс буде проголошено з початком наступного року, і „Верховинки" надіються, що число учасників збільшуватиметься.

О. Ю.

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Там, під Львівським замком...

Там, під Львівським замком,
Старий дуб стоїть,
А під тим дубочком
Вояк наш лежить.
Він лежить, не дише,
Він ніби заснув,
Золоте волосся
Вітер розгорнув.
А над ним старенька
Матуся стоїть
Сльози проливає
І так лебедить:
„Як ти був маленький,
Батько воював,
Він за Україну
Голову поклав
Тепер я старенька
Нікого не маю,
І як далі жити,
Вже й сама не знаю.
Літом ще нічого –
Бо городець маю
А що буде взимку,
То Бог його знає
Сама сиджу в хаті
І думку думаю:
За яку Вкраїну
Віддали життя ви,
І вже вас не маю?
За що ви боролись
Й голови зложили,
Як у дев'ять років
Вільної Вкраїни
москалі у Львові
Білозора вбили?
В Литві комуністів
Судять і карають,
В Україні ж „вільній" –
До влади вибирають...

Іван Федак,
Астон, Па

Альманах „Теребовлянщина" готується до друку завдяки пожертвам

Редакційна колегія альманаху „Теребовлянщина", який готується до друку в тернопільському видавництві „Збруч", висловлює щиру вдячність подружжю Любомирі і Михайлові Паліям із Лавренсу, штат Кензас, за їхній доброчинний внесок – 200 долярів – на видання альманаху. Водночас хочемо сердечно подякувати за безкорисливу допомогу Ганні Бойчук-Щепко, колишній репортерці радіо „Свобода", мешканці Мюнхену, доньці всесвітньо відомого українського художника-монументаліста Михайла Бойчука, розстріляного більшовиками у 1937 році. Це завдяки її старанням у ч. 23 газети „Свобода" від 9 червня ц. р. було опубліковано нашого листа з проханням про допомогу та встановлено зв'язок з кредитовим Товариством „Самопоміч" у Нью-Йорку, яке погодилося бути посередником між благодійниками із західньої української діяспори і видавництвом „Збруч". Окрім цього, Ганна Бойчук-Щепко передала на видання альманаху 500 долярів.

Просимо і надалі усіх, кому не байдужа доля україномовної книги в Україні, пересилати свої благодійні внески на рахунок ч. 81303-800 кредитового Товариства „Самопоміч" за адресою: **Self Reliance Federal Credit Union, 108 Second Avenue, New York, NY 10003-8392.** Не забудьте вказати своє прізвище, ім'я, місце проживання і поставити позначку: „На Теребовлянщину".

Дякуємо усім благодійникам, імена яких будуть опубліковані на почесному місці альманаху.

Григорій Кушнерик,
упорядник і головний редактор

15 вересня – відкриття Олімпіяди-2000 у Австралії

СПОРТ

Юні українці – чемпіони Европи з шахів

18-річні шахісти України на іграх континенту в м. Балатонлелле в Угорщині в обох групах – юначок й юнаків – здобули золоті медалі команд-чемпіонів Европи. В складі команди юначок грали Анастазія Карлович з Дніпропетровського, Тетяна Костюк з Чернігова, в резерві була Катерина Рогонян з Миколаєва.

В складі команди юнаків змагалися Павло Ельянов з Харкова, Олександер Зубов з Миколаєва, Захар Єфименко з Ужгороду, Олександер Арещенко з Луганської области і в резерві – Олександер Ковчан з Чернігова.

Юних українських чемпіонів Европи після їхнього повернення в Україну привітав президент шахової Федерації України проф. Іван Бик – член Виконавчого комітету ФІДЕ, Заслужений діяч фізичної культури і спорту України.

Підсумки шахового чемпіонату Европи – 2000 року (три перших місця):

юначки		*юнаки*	
країна	*точки*	*країна*	*точки*
Україна	**10,0**	**Україна**	**21,5**
Угорщина	9,5	Німеччина	16,0
Молдова	9,0	Румунія	15,5

Футбол: поразка України

Відбулось жеребкування наступних змагань з футболу **в Лізі чемпіонів Европи**, в яких беруть участь українські команди «Динамо», Київ, і «Шахтар», Донецьк. Кияни гратимуть в групі G, до якої увійшли команди «Манчестер Юнайтед», Англія, «Ейндговен», Голяндія, «Андерлехт», Бельгія. Змагання киян випали на 13 вересня з командою «Ейндговен», 19 вересня - у себе з англійцями, 26 вересня – у себе з бельгійцями, 18 жовтня – на виїзді з бельгійцями, 24 жовтня – у себе з «Ейндговеном», 8 листопада – з англійцями.

«Шахтар» гратиме в групі В з командами «Лаціо», Італія, «Арсенал», Англія, «Спарта», Чехія. Розклад змагань: 12 вересня – у себе з «Лаціо», 20 вересня – на виїзді з «Арсеналом», 27 вересня – на виїзді зі «Спартою», 17 жовтня – у себе зі «Спартою», 25 жовтня – з «Лаціо», 7 листопада – у себе з «Арсеналом».

Нападник збірної Польщі Емануель Олсадебе (ліворуч) обігрує українського захисника Олега Лужного

В змаганнях за **Кубок УЕФА** (1/64 фіналу) беруть участь українські команди «Ворскла» проти «Боавішта», Португалія, «Кривбас» проти «Нант», Франція. Перші зустрічі призначені на 14 вересня, ігри у відповідь – на 28 вересня.

З початком вересня рушив Чемпіонат світу-2002, в фінальні змагання якого відбудуться у Південній Кореї і Японії в 2002 році. У відбіркових іграх в Европі беруть участь команди 50 країн. Поза змаганнями до фіналу має право команда Франції – чемпіон світу. До фіналу ввійдуть переможці у 9 групах відбіркових змагань. Збірна України грає в групі 5, до якої увійшли команди Білорусі, Валії, Норвегії, Вірменії, України і Польщі. Перші змагання збірна України провела минулої суботи з командою Польщі у Києві. Перемогла збірна Польщі з рахунком 3:1. Єдиного голя забив Андрій Шевченко. Інші ігри в цій групі мають такі висліди: Білорусь – Валія – 2:1, Норвегія – Вірменія – 0:0, Польща займає чільне місце в групі, Україна – останнє. Наступна гра – з Вірменією, 7 жортня. Зустріч молодіжних команд обох країн у Молодіжному чемпіонаті Европи закінчилася внічию – 2:2.

Л.Х

Футбол: Кубок великих озер

Вручення пропам'ятної грамоти (зліва): Кристіян Шалай – провідник турніру, Володимир Гнатюк – заступник провідника, Володимир Кізима – ведучий програмою і капітан команди СТ „Україна".

Нинішнього року Українське спортове товариство „Черник" – відзначає 50-ліття суспільної праці в місті Дітройті. З цієї нагоди відбулося кілька цікавих імпрез, серед яких – Кубок Великих Озер. Це футбольний турнір, який започаткувало УСТ „Черник" у 1995 році.

Перші змагання відбулися на оселі „Діброва" біля Дітройту між командами Клівленду, Чикаґо і Дітройту. В цьому ювілейному році Кубок Великих Озер вернувся до Дітройту і знову УСТ „Черник" стало господарем турніру, на який прибуло 9 команд.

У відкритій категорії змагалися Клівленд – „Леви", Філядельфія – „Тризуб" і дві команди УСТ „Черник" з Дітройту. У катеґорії команд „Понад 30 літ" змагалися Чикаґо – „Крила" і „Карпати", Клівленд – „Львів", Торонто – „Україна" і УСТ „Черник" із Дітройту. Усі змагання відбувалися в українських оселях „Діброва" і „Київ" під патронатом Спортової комісії Світового Конґресу Українців та Спортової Централі Америки і Канади. Офіційне відкриття відбулося в суботу, 27 травня, за участю усіх змагунів, організаторів й гостей.

Прапороносці Мишиґенської станиці ч. 101 і українські американські ветерани винесли прапори. Серед гостей були корифеї українського футболу А. Скоцень та голова Канадської делеґатури УСЦАК Ярослав Коваль. До фінальних змагань вийшли Клівленд –„Львів" і Філядельфія „Тризуб" у відкритій катеґорії та Торонто – „Україна" і Чикаґо – „Карпати" у катеґорії „Понад 30 літ". Чемпіонами стали Клівленд –„Львів" та Торонто – „Україна".

Водночас відбулися змагання з шахів і ґольфу. У шахах перше місце поділили д-р Богдан Гайдукевич і Богдан Андрушків, друге місце отримав С. Дорош. Перше місце у ґольфовому турнірі здобув Р. Пшеничний.

УСТ „Черник" продовжуватиме святкування родинним пікніком на оселі Діброва, а закінчиться ювілейний рік урочистим бенкетом у листопаді.

Рома Тобіянскі,
пресова референтка

На турнірі „Кубок Великих Озер".

Новий футбольний сезон в Україні

В неділю, 13 серпня ц. р., у вищій професійній лізі України з футболу відбулися ігри 6-го кола. Після цих ігор попереду в змаганні йде клюб „Дніпро" з Дніпропетровського з 11 точками. Дальші місця займають „Кривбас" з Кривого Рогу, київське „Динамо" і ЦСКА Київ, які мають – по 10 точок, а в таблі – 5-8 місця. На дальших позиціях – донецький „Шахтар", львівські „Карпати", симферопольська „Таврія", донецький „Металюрґ", харківський „Металіст", маріупільський „Металюрґ", тернопільська „Нива", „Сталь", запорізький „Металюрґ". На останньому місці – полтавська „Ворскла".

Новини з спортивного життя подав Омелян Твардовський

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

30 вересня- 1 жовтня – Осінній турнір, „Тризубівка".

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ з ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

ТРАВЕНЬ – СЕРПЕНЬ 2000 р.

Управа Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) в США з осідком в Нью-Йорку з приємністю проголошує черговий список жертводавців, **ФУНДАТОРІВ, МЕЦЕНАТІВ, ДОБРОДІЇВ та ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, висловлюючи щиру подяку за зрозуміння потреби допомогти тим, які студіюють на Вільному Українському Університеті в Мюнхені.**

УВУ сповнив велику ролю, як по Першій, так і по Другій світових війнах, даючи можливість для великого числа української молоді, набути високу освіту і професію, даючи кваліфіковані кадри, для еміграції, які понад 50 років ведуть громадську працю на всіх відтинках громадського життя нашого поселення, в той час коли Україна була за залізною заслоною.

З відновленням вільної України УВУ відгукнувся на нові потреби, широко відкриваючи свої двері для тих, хто бажає поширити своє знання правдивої історії і культури про Україну, на що не було змоги в поневоленій Україні.

Управа Фундації УВУ ще раз просить прийняти нашу щиру подяку в першу чергу за моральну підтримку як також за ВАШІ щедрі пожертви, без яких ми не могли б зреалізувати завдань, які ставить перед нами УВУ, діяспора й Україна.

Нам приємно поінформувати жертвенну громаду, що Фундація УВУ при ВАШІЙ щедрій допомозі змогла уділити на стипендії УВУ в 2000 р. 90.541 долярів, прямо **в Україну 11,100.00 дол., до Польщі 3,000.00 дол., в Америці 2,000.00 дол.,** на докторську працю для студента **в Німеччині 12,000.00 дол. це до кінця липня 2000 р. Це все Фундація УВУ змогла зробити при Вашій щедрій допомозі.** Спільними силами можна зробити багато. ЩЕ РАЗ ПРОСИМО ПРИНЯТИ НАШУ ЩИРУ ПОДЯКУ.

СПИСОК ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ФУНДАЦІЇ УВУ В АМЕРИЦІ

Укр. Фед. Кред. Коопр. „Самопоміч" в Нью-Йорку	**2,500.00**
д-р Парубчак Стефан і Оля	**1,000.00**
д-р Фольварків Оксана	**500.00**
інж. Сосяк Василь	**300.00**
Кордуба Дамян	**325.00**
Скробач Стефан і Марія	**80.00**
Проф. Гой Петро і Леся	**60.00**
Радарський Василь і Розалія	**55.00**
Дяченко Петро	**40.00**
Небеш Орест і Марія	**40.00**
д-р Павліский Ярема	**35.00**
Оренчук Володимир	**30.00**
Шульга Андрій і Теда	**30.00**
мгр Шуя Василь і Наталія	**30.00**

По 200.00 дол. зложили:
Балабан Василь і Ольга, Беца Павло, Політило Анна, д-р Рак Володимир і Анна, д-р Рожанковський Ярослав, проф. Стойко Володимир і мгр Мирослава.

По 100.00 дол. зложили:
Бурда Микола і Тамара, Вінніцький Іван, інж. Гончаренко Юрій і Марія, Гелемей Теодор і Марія, Демус Андрій і Дженет, д-р Заяць-Дреснер Ісаслава, мгр Калинич Михайло і Надія, Камінський Василь, Капітан Козак Деніал, Качмарські Петро і Лідія, Керницька Оля, д-р Клебович Володимир, Ковальчук Роман і Аніся, д-р Кулік Михайло, Озарків Григорій і Катерина, Пальміері Барбара, Пятка Марія, Скоцень Володимир, Укр. Православна Фед. Кред. Коопр. в Нью-Йорку, мгр Чорненький Володимир і Марія.

По 50.00 дол. зложили:
Бекерський Іван і Оксана, д-р Богданів Віталій і Олександра, Боївка Михайло і Ксеня, Вітковітський Ігор і Тамара, Волошин Олександра, д-р Грицак Петро і Рія, Даниш Орест і Надіне, Денисенко Іван, Децик Віктор, Дзердз Юрій і Дженет, Душник Марія, Кобилецький Михайло, Крижанівський Марія, Липецький Олександер, Луцька Оксана, д-р Ничай Стефан і Ірена, Новак Петро і Софія, д-р Очеретько Аркадій, Понків Софія, Прокопів Анна, д-р Слиж Роман і д-р Наталія, д-р Стахів Денис і Мирослава, Стахів Андрій, д-р Стецьків Евген, Укр. Кред. Коопр. в Міннеаполісі, Федів Анна, Шутер Русел і Татіяна, Яриш Іван і Аліся, Яровенко Вадим і Марія, Т/А Віс Сташ.

По 25.00 дол. зложили:
Ардиковський Владислав, Барицький Микола, Батіг Володимир і Альма, Басько Дмитро, мгр Борковський Марія, інж. Вальчук Володимир і Катруся, Василишин Михайло, Вишневецький Ольга, Вісторс Анна, Воронін Олександер і Оксана, Гайдук Дмитро і Гелена, Галайко Василь, Гасяк Семен, Гомзяк Галина, Гринишин Іван, Гурський Петро і Ольга, проф. Гумецька Ася, Геча Дамян і Лідія, Дробенко Іван, Дуда Іван і Марія, Дурбак Антонія, Заброский Алекс і Ольга, Залуцький Мирон, Іваськів Володимир, Качмар Михайло і Меланія, Кецман Дмитро, Кизима Микола, Кобилецький Стефанія, д-р Когут Нестор, Колінко Оксана, Корінець Микола, Крих Іван і Катерина, Кузик Володимир, Лаврів Роман, проф. Ленцик Василь і Лідія, д-р Лизогуб Володимир, Лисяк Теодозій, Лямпіка Любомир, Майбо Еміль, Марунчак Василь, Маслейчук Василь, Мельник Михайло і Анна, Мичковський Анна, Михалюк Олександер, Мриць Тамара, Музика Іван і Катерина, Олійник Ярослав і Лідія, Остафійчук Михайло і Марія, Островський Теодор і Анна, Пакула Володимир і Катерина, Пиптик Гелен, Покора Стефан і Стефанія, Поляняк Павло, Поритко Оксана, Поташник Евген, Романів Микола і Галина, мгр Рудик Марта, Садковий Богдан і Стефанія, Саєв Наталія, Саляк Володимир, Сандин Дмитро, д-р Свищук Юрій і Христина, Серабин Францес, Сиванич Стефан, Словік Адольф, Соренсен Меланія, Сорочак Володимир, Ставничий Микола і Ірена, Стадник Павло, Старосольський Ксеня, Стебельський Аркадія, Шийка Іван і Силвія, Шкарупа Іванна, Шкафаровський Павло і Дороті, інж. Шмігель Мирослав і мгр Надія, Ходновський Нестор, Чепельський Орест і Любомира, Червоняк Ярослав і Катря, Черевайко Микола, Чолган Мирон і Люба, Юшак Василь, Якима Володимир і Пірл, Яковенко Валентина, Ярема Стефан і Анна, Яремко Михайло і Йоанна, Ярко Микола.

По 20.00 дол. зложили:
Вовчик Богдан, Волошин Михайло, Вох Емілія, Дитиняк Володимир і Юлія, Журавель Лариса, Колесніченко Оксана, Колюбінський Володимир і Доріс, Копчак Стенлей і Ірена, Кухта Нестор і Віра, Лодинський Павля, Неприцький Борис, Онишкевич Ілля і Марія, Скробач Стефан і Марія, Смолин Григорій і Анастазія, інж. Чипак Ярослав і Ольга, Шендюк Олекс, Шулик Роман і Марія.

По 15.00 дол. зложили:
Андрійович Михайло і Любомира, Бойко Мирон, д-р Болюх Мирон, Віжка Іван і Анна, Добрянський Іван і Марія, Денисенко Іван і Ольга, Денисенко Тамара, Ельнік Марія, Єнсен Евгенія, Журавський Богдан, Завіський Микола, Змий Евген і Наталія, Колтунюк Орест, Антоніна і Роман, Кос Анна, Лучка Йосиф, Магас Андрій, Майковський Еміліян, Мак Петро і Каталіна, Мацик Богдан і Галина, Мосяк Марія, Мурал Іван і Марія, Недозірний Віктор і Арета, Ортинський Михайло і Аліся, д-р Павлишин Юліян і Мирослава, Пастушок Василь, Пахолюк Ігор і Бріджет, Пелещук Василь, Пиріг Любомир і Гелен, Сакович Лариса, Семенюк Антін і Марія, Семущак Стефанія, д-р Воляник Стефан і Емілія, Тарапацький Михайло і Оксана, д-р Трігос Віра, Харченко Іван і Евгенія, Шашкевич Софія, Шийка Василь і Антоніна.

По 10.00 дол. зложили:
Бард Петро і Вірджінія, Брунтон Антоній і Лідія, Бук Андрій і Катерина, Васильченко Катерина, Волошин Олександер, Гриб Ненці, Гриньків Володимир і Ольга, Єрмоленко Валентина, Жовнір Іванна, Карабін Іван і Марія, Крамарчук Мирон і Володимира, Кульчицький Любомир, Купіна Іван, Мачай Іванна, д-р Микулович Ярослав і Стефанія, Непорадний Михайло, Олійник Володимир і Стефанія, Підгірний Іван, Пінко Анна, Присяжний Павло і Марія, Рудницький-Будд Ала, Салдан Софія, Світлична Надія, Фіцик Володимир, Хома Іван, Черешня Іван.

Нижче 10.00 дол. зложило 4 особи на суму **20.00 дол.**

В СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ ЗЛОЖИЛИ:

Андрусяк Марія на Постійний Стипендійний Фонд ім. Марії і св. п. мужа д-ра Іллі Андрусяків	250.00
Банах Меланія в св. п. мами Анни Маркевич	100.00
Конрад Каролина в св. п. мужа Стефана	100.00
Кравчук Наталія в св. п. мужа д-ра Романа	100.00
д-р Лемішка Андрій і Лідія в св. п. Романа Дякова	100.00
Чорна Стефанія в св. п. мужа Миколи Чорного-Досінчука	100.00
Безсонів Володимир і Любомира в св. п. приятеля Павла Мартіяна	50.00
Домків Галина в св. п. Івана Бекерського	50.00
д-р Кострубяк Дмитро і Дарія в св. п. Романа Дякова	50.00
Солонинка Анастазія в св. п. мужа Андрія	50.00
Черкасій Алла в св. п. Івана Бекерського	50.00
Корженьовський Богдан і Ксеня в св. п. Романа Дякова	10.00
Мирошниченко Мирослава на влаштування видавництва при Л.Н.У. ім. Івана Франка	50.00

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при Вашій ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняє і буде сповняти **на еміграції**, обов'язки, які накладає на нього БАТЬКІВЩИНА.

З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ **УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ в західній европейський світ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.**

Фундація УВУ продовжує розбудову **„бібліотек і архіву української діяспори" при університетах України.** Просимо надсилати книжки і журнали до Фундації УВУ на ту ціль, за що будемо дуже вдячні. **Вже в 2000 р. Фундація УВУ вислала 62 пачки книжок і журналів, які подарував УНСоюз і поодинокі особи.** Разом від 1992 року вислано в Україну до різних університетів біля 900 пачок книжок і журналів.

Завдяки Вашій щедрій допомозі Фундація УВУ уділила від 1990 року до 2000 року 1,174,541 дол., (один мільйон, сто сімдесят чотири тисячі, п'ятсот сорок один долар) на стипендії в УВУ, окрім того в Україну на стипендії понад 20,000 дол. (двадцять тисяч долярів). Того року уділено до Польщі 3,000.00 дол., стипендія на роботу докторської праці в Німеччині 12,000.00 долярів і дві стипендії в Америці 2,000.00 дол.

На різні проєкти Фундація УВУ зібрала біля півмільйона долярів. Це все є ВАША заслуга дорогі жертводавці. Під цю пору фундація УВУ проголосила збірку на три видання. **ПЕРШЕ „Українці ув'язнені, засуджені і страчені під час акції „Вісла" польським військовим судом у Кракові, Ряшеві, Перемишлі, Люблині та Варшаві".**

ДРУГЕ видання „Українці помордовані польським підпіллям і органами безпеки під час акції „Вісла" (в роках 1939-1946).

ТРЕТЄ видання „Невинно помордовані в 1941 році" (при відході більшовиків з Галичини). Дотепер на ту ціль Фундація УВУ зібрала 8,000.00 долярів, ще потрібно 20,000.00 долярів на всі три видання. **Дуже просимо,** хто хотів би доложити свою цеголку на видання тих проєктів, просимо виписувати чеки на Фундацію УВУ, за що будемо вдячні. **Кожна пожертва менша чи більша причиниться до появи вище згаданих проєктів.**

Подаємо до відома, що попередні видання акція „Вісла" і „Масовий морд у Вінниці" можна набути у Фундації УВУ.

Ваша пожертва сьогодні на стипендії сдудентам в УВУ, чи в Україні, це національний „капіталовклад" у формуванні наукових та професійних кадрів для БАТЬКІВЩИНИ.

Доложім усіх зусиль, **щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову.** Кожна пожертва БІЛЬША чи МЕНША є оцінена і разом робить великі діла.

Всі ваші пожертви і датки на різні проєкти при Фундації УВУ, чи на Постійні Фонди у Вашому імені, Фундація УВУ додасть до ваших попередніх пожертв і Ви можете відтягнути їх від податку

Чеки просимо виписувати на UFU Foundation Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Нью-Йорку.

проф. Петро Ґой – голова
Марія Решітник – фінансова референтка

Mailing Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
P.O. Box 1028
New York, NY 10276

Office Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
43 St. Marks Place
New York, NY 10003

ОБ'ЄДНАННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ США
ФІЛІЯ ІМ. С.В. ПЕТЛЮРИ В ДІТРОЙТІ

ASSOCIATION OF AMERICAN YOUTH OF UKRAINIAN DESCENT, INC.
LOCAL AFFILIATE DETROIT

21 серпня 2000

кому: Українській Американській Культурній Фундації
від Філії ОДУМу в Детройті

Вельмишановні!

Просимо прийняти наш даток в сумі $1,000 (одна тисяча долярів) на потреби збереження оселі "Верховина".

Бажаємо Вам успіхів і здійснення всіх плянів.

З пошаною,
Андрій Сшк
голова управи філії
ОДУМу в Детройті

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА АКТИВНО ПІДТРИМУЄ ЗБЕРЕЖЕННЯ „ВЕРХОВИНИ" В УКРАЇНСЬКИХ РУКАХ

Почавши від фестивалю, громадяни безперебійно присилають пожертви, навіть із західних стейтів, щоб не продати „Верховину" чужинцям, а затримати цей куточок української землі в Америці для Української молоді і громади, для розвитку українсько-американської культури та спілкування з Україною.

Навіть організації присилають пожертви, чого доказом є лист, написаний рукою, поміщений у цьому числі „Свободи" від Відділу ОДУМУ в Дітройті – 1000 дол., щоб зберегти „Верховину", бажаючи успіху в праці УАКФундації.

Завдяки напливові пожертв, УАКФундація зближається швидким темпом до осягнення потрібної суми 925 тисяч долярів на купно оселі „Верховина", щоб на першого жовтня заключити купівлю.

Як тільки адвокати УБС і УАКФундації полагодять справи УБС і УАКФ про умови купна оселі „Верховина", то в найближчому часі можна буде підписати перший контракт, а на першого жовтня цього року заключити купівлю „Верховини".

Вписуйте своє ім'я в історію „Верховини", вона стане назавжди свідком нашої частини американської спільноти.

Д-р СТЕПАН ВОРОХ,
референт фінансів УАКФ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 17 ВЕРЕСНЯ 2000 р.

Сиракюзи, Н.Й. Річні загальні збори 39 Відділу Українського Народного Союзу відбудуться о год. 2-ій по пол. в залі Українського Народного Дому.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Спеціяліст з внутрішніх хвороб

MARK T. OLESNICKY, M.D.
INTERNAL MEDICINE

Приймає за попереднім домовленням
Лікар говорить по-українськи

750 Stuyvesant Avenue, Irvington, NJ 07111
Tel. (973) 372-5007 • Fax: (973) 372-0100

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ощаджувати гроші на вищі відсотки
- позичати гроші на менші відсотки
- мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
- розпочати кредитну історію з VISA CARD
- переслати гроші через Western Union
- для зберігання цінних паперів ви можете використовувати „safe deposit boxes"

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПОЛАГОДИТЬ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головне бюро:
215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:
35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: 732 469-9085
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008
Tel.: 732 802-0480

• ЗНАЙОМСТВА •

Українка 56 років, з вищою освітою має працю, бажає познайомитись з українцем, який зацікавлений у його добрій майбутності, а я у моїй. Н. ПА.
Тел.: **1-718-891-6827**

Вдова, 50 років, шукає інтелігентного чоловіка для створення сім'ї.
Тел.: 631 288-9241

• РОЗШУКИ •

Просимо допомогти відшукати нащадків або знайомих Адама Де(а)м'яновича Захарченка. Народився у с. Кищенці на Уманщині 1884 р. Виїхав до США 1912-1916 р. Будемо надзвичайно вдячні – Роман Захарченко. **Тел. у Києві (380044) 416-2110, 472-3364, 418-7890**

• ПРАЦЯ •

Пошукуємо опікуна для старших чоловіка та жінки. Дуже добре було б, щоб опікуном була самотня жінка, яка могла би мешкати разом з нами. За інформаціями звертатися на тел.:
609 989-8965

Пошукую особу до опіки старшої жінки з проживанням.
Тел.: 914 723-3213
Залишити ім'я і номер телефону на автовідповідачі

Жінка середнього віку пошукує працю по догляду за особою старшого віку або за дітьми (не менше 1 року).
Тел.: 732 238-2268

УНСоюз уділяє своїм членам

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!
Потелефонуйте сьогодні:
(800) 253-9862 дотакове число **3036**

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDMESDAY NOON ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M. OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED

All general advertising: 1 inch, single column ______ $12.00
Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column ____ $7.50

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	7¼" X 2c	$165.00
1/4 Pg	14½" X 1c	$165.00
1/4 Pg	3⅝" X 4c	$165.00
1/8 Pg	7¼" X 1c	$85.00
1/8 Pg	3⅝" X 2c	$85.00
1/8 Pg	1 13/16" X 4c	$85.00
1/2 Pg	7¼" X 4c	$310.00
1/2 Pg	14½" X 2c	$310.00
1 Pg	14½" X 4c	$600.00

Quantity discounts:
1-9 ads ______ $12.00 per inch/Sc
10 or more ads ______ 20% discount
24 or more ads ______ 25% discount
52 ads ______ 30% discount

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Oscislawski Advertising Manager 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

Ваші потреби різноманітні...

Кредитівка САМОПОМІЧ НЮ ЙОРК ПОЗИЧАЄ ГРОШІ!

За дальшими інформаціями звертайтеся до нас особисто, телефонічно, факсом або електронною поштою.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-Mail: SRNYFCU@aol.com

Branch Offices:
23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Нові Філії!
226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097
32-01 31st Avenue, Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: http://www.selfrelianceny.org

Мій дідусь

Спогад про св. п. отця каноніка Юліяна Дзеровича

„Сьогодні приїде до нас дідусь.“ Ця думка не залишала мене, маленького 5-літнього хлопчика, ні на хвилину. Жили ми тоді, тобто мої батьки, старша сестра Тася і я, в Станиславові (тепер Івано-Франківськ) недалеко залізничої станції. Дідусь і бабуся жили у Львові, звідки мали до нас приїхати.

Мама і Тася прибирали хату, а тато прийшов з праці і вибирався на станцію. Це вже був пізний вечір, тому тато не взяв мене з собою. Отже, я став перед вікном і дивився на вулицю. Щокілька хвилин запитував маму, коли вже бабуся і дідусь приїдуть? „Будь терпеливий, приїдуть скоро”, – відповідала мама.

Врешті бачу – бричка зупиняється перед нашою хатою. Вибігаю на двір, а тут уже підходить дідусь. Беру дідуся за руку і тягну до хати. У дверях стоять мама і Тася. Всі виціловуються, а я як завжди запитую дідуся: „Що ти мені привіз?”.

Дідусь, батько моєї мами, був надзвичайно імпозантна людина. Високий, широкоплечий, все в священичому „сурдуті”, з дуже коротким сиво-срібним волоссям. Роками пізніше, вже як вояк американської армії, мав і я подібну зачіску.

По-справжньому запізнав я дідуся два роки пізніше, коли запалення мого вуха вимагало складної операції. Перейшов я її в шпиталі св. Петра і Павла у Львові, а прийшов до повного здоров'я в хаті бабусі і дідуся. Разом з дідусем їв я кожного дня друге снідання, разом клали ми численні пасіянси.

Після повернення до Станиславова тато зробив нам несподіванку. Він купив радіо. І тоді ми нетерпеливо очікували неділь, коли на радіо передавали Службу Божу зі Львова і коли діяконом був о. крилошанин Дзерович, мій дідусь.

В 1940 році ми переїхали до Львова. Мешкали ми разом з дідусем і вуйком д-ром Богданом Дзеровичем та його родиною. Ходив я з дідусем на довгі прогулянки, на Високий замок, до Стрийського парку і до центру Львова.

З приходом німців у 1941 році дідусь повернувся з пенсії до виконання своїх священичих обов'язків. Ходив я з батьками на Служби Божі, під час яких дідусь виголошував свої проповіді, а опісля нарікав бабусі, що були вони задовгі.

Надходить сумне закінчення моїх спогадів. Дідусь захворів, перейшов складну операцію і не міг повернутися до повного здоров'я. Вуйко д-р Маркіян Дзерович, син дідусевого брата, лікаря у Відні, запропонував перевезти дідуся туди. Бабуся погодилася, і дідусь виїхав до Відня. Перейшов з успіхом ще одну операцію, писав чудові довгі листи, котрі мама нам все читала, і була надія, що дідусь видужає.

На жаль, дідусь дістав запалення легенів. Коли тато несподівано з'явився в хаті, мама відразу зрозуміла – щось сталося. Тато сумно розповів нам про телефонічну вістку з Відня. Дідусь помер 8 квітня 1943 року.

Докладно пригадую собі дідуся похорон. Весь рух у Львові зупинився. Похоронний похід потягнувся сотнями людей з Успенської церкви на Личаківський цвинтар.

Ховали дідуся три єпископи, серед них Й. Сліпий, що став пізніше Кардиналом. Зараз за караваном дідуся йшли чотири внуки і три внучки. Так сталося, що караван став, я це не завважив і чолом гримнув в віковий ресор. Набив собі великого „ґудза” та якось не чув жодного болю. Змінили порядок, і тепер в першій четвірці йшли бабуся і троє дітей (син Адріян згинув в Першій світовій війні, а найстаршого сина Євгена замордували більшовики в 1941 році). Внуки ішли після них.

Пригадую собі чудовий спів під час похорону і промови в честь дідуся. І до сьогодні, коли мені вже стукає 70 років, гордо заявляю: „Я є внук отця Дзеровича”.

Микола Голінатий

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

ПОДЯКА

З волі Всевишнього Господа, 10 грудня 1999 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, СТРИЙКО

бл. п.

д-р

ЮЛІЯН СІЛЕЦЬКИЙ-КОРЧАК

Цією дорогою складаємо сердечну подяку родині, приятелям, друзям і знайомим, за молитви, участь в похоронних відправах і духовну піддержку у нашому горі.

Дякуємо о. пароховi Стефановi Палiводi за похороннi вiдправи та за прощальнi слова.

Щиро дякуємо за теплі слова прощання д-рові Ігореві Захарієві від Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Стефанові Ганчарикові від громади в Льорейні, Огайо і д-рові Володимирові Королеві – шваґрові, від родини.

Відправи у сороковий день відходу у вічність відбулися в Нортпорті, Льорейні, Вашінґтоні, Акроні та Воррені.

Всім щира подяка за поминальні Служби Божі, за квіти та за пожертви на добродійні цілі.

Хай Всевишній Господь винагородить Вас сторицею!

Щиро вдячні:
дружина – ТЕТЯНА
діти – АНЯ, ТАРАС, МАРКІЯН, ЮРІЙ, МИРОСЛАВ І ЯРОСЛАВ з родинами

<u>КВІТИ ПРИСЛАЛИ:</u>
Mr. & Mrs. Hank Webber ,Sobb, Roberts & Pribis, родина Кармазин, Linda Webber & Chris Moore, родина Фіглюс, родина Новосільські, family Orynchak-McDarmott, Tom Campana, Lorain County Medical Society, Alpa Communications, д-р Володимир Король з родиною, Ксеня Лютц, Марійка Ліщак, Софій Царик, Таня Терлецька, пл. курінь Вовкулаки, Левко і Галина Сілецькі, Monach Analytical Lab., Dr. & Mrs. Bogoevski, Drs. Lee, родина Блюй-Несторович, родина Стасів, Follett Higher Education, Perk Company, DeMarco, Inc., Mr. & Mrs. R. Zajkowski, Mr. & Mrs. Bucci, Mr. & Mrs. Krystoski, Юрій Мончак, Маркіян і Катруся Гаврилюк, та приятелі.

<u>НА ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ:</u>
Д-р Я. і Л. Музички, д-р В. і Н. Шкільник, Ірина Болюх, Галина Майор, Д. і А. Кордіяка, Марія Пащин, Марія Купчинська, А. і М. Задорожні, Марія Почтар, Параска Гаркач, Анна Фарило, Богданна Фридер, Володимир Горський, Любко і Наталка Гевко, Mr. & Mrs. Joseph Mitchell, Dave & Sharon Milasky, Jim & Karen Hojnicki, Ірина Кашубинська.

<u>НА ВІДБУДОВУ ЦЕРКВИ В ГОРОДЕНЦІ:</u>

по	500 дол.	Тарас Сілецький, Маркіян і Julie Сілецькі;
по	100	Д. і д-р Н. Григорчук, родина Бабюк, Франко і Анна Піазза, Люба, Даня і Роман Сілецькі, д-р А. Клос, Віра Дейчаківська;
по	75	Sal & Gale Piazza, Charles & Maria Piazza...
по	50	Robie & Clara Parker, Lilian Smith, Зенон Цибик, Дарія Суллізіо, Юрій, Марійка і Лев Клос, Зоріян і Дарія Городиські, Ігор і Наталія Фіглюс, Robert & Carol Kosik, Albert & Anna Maria Fuerst, Стефанія Бабій, Надя Мандрусяк, Богдан і Неоніля Лехман;
по	40	Роман і д-р Марія Балтарович, Юрій і Ліда Дигдала;
по	30	д-р Богдан і Орися Ткачук, Володимир і Ярослава Біляк;
по	25	Лідія Кармазин, Мстислава Ванмегелен, Лідія Козак, Роман і Христя Лазор, Франко Вірстюк, Мирон і Марія Наваринські, Орест і Дарія Питляр;
по	20	Марія Лесюк, д-р Петерсон, Александер і Марія Крайчик, Надія Іванчук, Стефан Юськевич, Роман і Орися Свистун, Михайло і Стефа Павлічко, ODOT;
по	15	Роман Сокольський;
по	10	Богдан Дейчаківський, Софія Барусевич;
по	5	Павліна Черкас.

<u>НА ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ ПРИ СУА:</u>

	200 дол.	Тетяна Сілецька;
по	100	д-р Микола і Надя Дейчаківські, д-р Ярослав і Ляриса Музички, д-р Володимир і Надя Шкільник, д-р Александра Школьник;
по	50	родина Кун, Катруся Левандовська;
по	30	Стефанія Бабій, Юрій і Ольга Пастернак;
по	25	д-р Володимир і Анна Мотика, Софія Филипович, Ольга Нагаєвська;
по	20	д-р Сергій і Неня Винярський, Зенон і Гільда Княгеницькі, Евген і Оксана Пакуш, Володимир Кульчицький, д-р Володимир і Люба Боднар, Дарія Федорів, Едвард і Дебора Чавез, Александра Яськів, Оксана Мельничин, А. і А. Хомик, Атанас і Катерина Кобрин;
по	10	Ліда Свистун, Надя Іванчук, Мотрія Мацілинська, Стефан і Кароліна Ганчарик.

<u>НА CHILDREN OF CHORNOBYL RELIEF FUND – CCRF:</u>
зложили Евген і Наталія Змий.

Щиро дякуємо.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ

бл. п.

МИХАЙЛА ОКСАНЮКА

будуть відправлені **ПАНАХИДИ**

10 вересня 2000 р. в церквах:

Свято-Успенському храмі, с. Дашківці, Хмельницької обл., Україна;
Катедральному соборі св. кн. Володимира, в Чикаго, США.

Нехай земля буде Йому пухом, а пам'ять про Нього вічно залишиться у наших серцях.
Просимо пом'янути Покійного у своїх молитвах.
дружина ГАННА та діти з родинами

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ,
12 вересня 1999 р. мого найдорожчого МУЖА і ДРУГА

бл. п.

д-ра КЛИМЕНТІЯ БОГДАНА РОГОЗИНСЬКОГО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у вівторок, 12 вересня 2000 р.

в церквах:

Успенія Матері Божої (Assumption Church, Perth Amboy, NJ),
о год. 7:30 ранку;
св. Юра, в Нью-Йорку, о год. 9-ій ранку.

Про молитви за спокій душі дорогого і незабутнього Мужа і Друга
просить дружина ОЛЬГА СТЕФАНІЯ
з родиною.

Шановні читачі,

за добрим звичаєм "Свобода" вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Такі публікації є не тільки останньою даниною покійному, вони посилюють зв'язок між поколіннями української іміграції, а крім того часто служать джерелом історичних досліджень. Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминів і світлин. Проте суворі обставини редакційного життя, коли щораз дорожчими стають папір, обладнання, зв'язок і друкарні, змушують нас нагадати громаді про добрий звичай пожертв на пресовий фонд. Такі пожертви, надіслані чеком на адресу "Свободи" разом із споминами про дорогих людей, стануть найкращим підтвердженням реального піклування кожного добродія про нашу спільну українську справу, виразником якої

КУРІННА СТАРШИНА 10 КУРЕНЯ УПС „ЧОРНОМОРЦІ"
в глибокому смутку повідомляє, що наш улюблений член
ЧОРНОМОРСЬКИЙ ВОВК

св. п.

МИХАЙЛО ЛЯЛЬКА

„ДІДО", ЧМ

відплив в останній рейд
дня 30.VIII. 2000 р., у Рочестері, ЗСА.

Друзі-Чорноморці поховали його три дні пізніше.

Опечаленій Родині й Залозі Озера Онтаріо-Південь
складаємо найглибші співчуття.

КУРІННА СТАРШИНА

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 30 серпня 2000 р.
відійшов у вічність на 90-му році життя
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

МИХАЙЛО ЛЯЛЬКА

Колишній член ОУН, в'язень польських тюрем в Рогатині і Бережанах, від 20-тих років член пластового Куреня „Чорноморці", громадський діяч, член ОДВУ, УККА, УКРади, товариства „Самопоміч", товариства Сприяння УНРаді та член управи „Рогатинщина".

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2 вересня 2000 р. в церкві св. Йосафата в Рочестері, Н.Й.

Залишив у глибокомуо смутку:
дружину – КАТРУСЮ
дочку – УЛЯНУ з мужем МИРОНОМ БАБ'ЮКОМ
сина – БОГДАНА з дружиною ВІРДЖІНІЄЮ
внучок – АСЮ БАБ'ЮК з мужем ҐРЕҐОМ СТАББС
– ЛЯРИСУ ЛЯЛЬКА з мужем ДАВИДОМ ОТТЕН
правнучок – АЛЕКСАНДРУ і АРІЯННУ СТАББС
ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді і в Україні.

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на
ПЛАСТ – Українську Скавтську Організацію

Ділимося невимовно болючою вісткою з рідними і приятелями,
що 30 серпня 2000 р. упокоїлася в Бозі наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУСЯ і СЕСТРА

бл. п.

ОЛЯ ШЕВЧУК

з дому КАТИНСЬКА

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 1 вересня 2000 р. в похоронному заведенні Krowicki McCracken Funeral Home, Linden, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в суботу, 2 вересня 2000 р. в українській католицькій церкві св. Володимира в Елизабет, Н. Дж.

Після жалобних відправ тлінні останки вічно спочили на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
муж – ВАСИЛЬ
сини – ОЛЕСЬ з дружиною ДАНОЮ
– МИРОН з дружиною СУЗАН
– ВАСИЛЬ з дружиною ПАТТІ
– СТЕФАН з дружиною ХРИСТИНОЮ
внуки – МИХАЙЛО, СТЕФАН, МАРКО, КАТЯ, ТАТІЯНА, АНЯ
брат – ВЛОДКО КАТИНСЬКИЙ
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна її пам'ять!